EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 24.1.2024.
COM(2024) 23 final

2024/0017 (COD)

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o provjeri stranih ulaganja u Uniji i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) 2019/452 Europskog parlamenta i Vijeća

{SWD(2024) 23 final} - {SWD(2024) 24 final}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

1.1. Razlozi i ciljevi prijedloga

Uredba (EU) 2019/452 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. ožujka 2019. o uspostavi okvira za provjeru izravnih stranih ulaganja u Uniji („Uredba”) donesena je 2019. i počela se primjenjivati 11. listopada 2020. Ona je bila odgovor na sve veću zabrinutost zbog određenih stranih ulagatelja koji žele steći kontrolu nad poduzećima iz EU-a koja pružaju kritične tehnologije, infrastrukturu ili inpute, ili koja posjeduju osjetljive informacije i čije su aktivnosti kritične za sigurnost ili javni poredak na razini EU-a. Cilj Uredbe bio je pomoći u utvrđivanju i uklanjanju rizika za sigurnost ili javni poredak povezanih s izravnim stranim ulaganjima koji utječu na najmanje dvije države članice ili na EU u cjelini jer visok stupanj integracije unutarnjeg tržišta znači da izravno strano ulaganje u poduzeće iz EU-a može stvoriti rizik izvan granica države članice koja je domaćin izravnog stranog ulaganja. Kako bi se postigao taj cilj, Uredbom se državama članicama omogućuje da preispitaju izravna strana ulaganja na svojem državnom području iz razloga sigurnosti ili javnog poretka i da razmjenjuju informacije s Komisijom i drugim državama članicama, te ih se ovlašćuje da poduzmu mjere za uklanjanje specifičnih rizika. Nadalje, Uredbom je uspostavljen mehanizam za suradnju između Europske komisije i tijela država članica koja provjeravaju pojedinačna izravna strana ulaganja. Taj je mehanizam omogućio razmjenu informacija, pri čemu i Komisija i druge države članice mogu istaknuti moguće rizike koji proizlaze iz izravnog stranog ulaganja, a utječu na sigurnost ili javni poredak drugih država članica ili kritičnih programa na razini EU-a. Time je ojačana procjena izravnih stranih ulaganja od strane relevantnih tijela država članica i olakšana konačna odluka države članice domaćina o tome hoće li odobriti transakciju i, ako je transakcija odobrena, jesu li potrebni određeni uvjeti.

Od donošenja Uredbe povećala se važnost pitanja sigurnosti i javnog poretka. Pandemija bolesti COVID-19, ratna agresija Rusije na Ukrajinu i druge geopolitičke napetosti istaknule su da je potrebno moći otkriti rizike za određena ulaganja i bolje zaštititi kritičnu imovinu u EU-u od tih ulaganja. To je pridonijelo i znatnom povećanju broja država članica koje su uspostavile nacionalni mehanizam za provjeru te povećanju broja sektora koji se provjeravaju u nekim državama članicama[1]. Međutim, znatan udio izravnih stranih ulaganja u EU-u i dalje se događa u državama članicama koje nemaju mehanizam za provjeru[2], što uzrokuje ranjivost jer potencijalno kritična izravna strana ulaganja ostaju neotkrivena.

Suradnja između svih nacionalnih tijela i Komisije ipak je imala važnu ulogu u informiranju te u prepoznavanju i obradi rizičnih izravnih stranih ulaganja koja bi inače bila nezamijećena[3].

---

[1] Kad je Komisija u rujnu 2017. podnijela zakonodavni prijedlog Uredbe, samo je 14 država članica (uključujući Ujedinjenu Kraljevinu) imalo mehanizam za provjeru. Do lipnja 2023. još osam država članica uspostavilo je mehanizme za provjeru, a dvije države članice koje su imale samo sektorske mehanizme uvele su međusektorske mehanizme.

[2] 22,7 % inozemnih preuzimanja i 20 % *greenfield* projekata odvilo se u državama članicama koje nisu imale potpuno primjenjiv mehanizam za provjeru ulaganja. U tematskom izvješću 27/2023 („Provjere izravnih stranih ulaganja u EU-u – Poduzeti su prvi koraci, ali i dalje postoje znatna ograničenja u pogledu djelotvornog uklanjanja rizika za sigurnost i javni poredak”) Europski revizorski sud procjenjuje da se oko 42 % izravnih stranih ulaganja nalazi u tim državama članicama (vidjeti sliku 4 na str. 27.).

[3] Od pokretanja mehanizma za suradnju Komisija i relevantna tijela država članica provjerili su više od 1100 transakcija.

Međutim, upravljanje prijavama u više jurisdikcija (tj. transakcijama koje uključuju isto poduzeće u više država članica) zahtjevno je i uzrokovalo je probleme s učinkovitošću (osobito za strane ulagatelje, ciljne poduzetnike u EU-u i tijela za provjeru).

Člankom 15. stavkom 1. Uredbe od Komisije se zahtijeva da evaluira funkcioniranje i djelotvornost Uredbe te da Europskom parlamentu i Vijeću dostavi izvješće do 12. listopada 2023. (tj. najkasnije tri godine nakon njezine potpune provedbe).

Na temelju nalaza izvješća o evaluaciji, koje je priloženo ovom zakonodavnom prijedlogu, primjereno je predložiti reviziju Uredbe kako bi se osiguralo da sve države članice imaju mehanizam za provjeru koji omogućuje procjenu transakcija prije njihova dovršetka i kako bi se otklonili ključni nedostaci u djelotvornosti i učinkovitosti mehanizma za suradnju utvrđeni u evaluaciji.

1.2. Dosljednost s postojećim odredbama politike u tom području

Cilj je prijedloga zaštititi sigurnost i javni poredak EU-a u kontekstu stranih ulaganja. To je u skladu s općim ciljevima politike EU-a utvrđenima u članku 3. stavku 5. Ugovora o Europskoj uniji, konkretno s očuvanjem vrijednosti i interesa EU-a u odnosima s ostatkom svijeta i s doprinosom zaštiti njegovih građana, miru, sigurnosti te slobodnoj i poštenoj trgovini.

Prijedlog je u potpunosti u skladu s Komunikacijom o gospodarskoj sigurnosti[4] iz 2023., u kojoj je provjera izravnih stranih ulaganja istaknuta kao jedan od alata koje EU upotrebljava kako bi se zaštitio od često utvrđenih rizika koji utječu na njegovu gospodarsku sigurnost. U toj zajedničkoj komunikaciji Komisija je ponovno pozvala države članice koje još nisu uvele nacionalne mehanizme za provjeru izravnih stranih ulaganja da to što prije učine. Najavila je i zakonodavni prijedlog za reviziju Uredbe o provjeri izravnih stranih ulaganja.

Predloženom uredbom uspostavlja se odgovarajuća ravnoteža između, s jedne strane, cilja rješavanja legitimne zabrinutosti u pogledu određenih stranih ulaganja i, s druge strane, potrebe za raspolaganjem otvorenim i poticajnim režimom za takva ulaganja u EU-u uz istovremenu potpunu usklađenost s propisima EU-a i međunarodnim obvezama.

1.3. Dosljednost u odnosu na druge politike Unije

Predložena uredba dopunit će druge politike i inicijative EU-a, u skladu je s njima i ne utječe na njih. Na određene transakcije mogu se primjenjivati drugi postupci odobravanja na razini EU-a ili nacionalnoj razini, ali nema nedosljednosti između prijedloga i tih instrumenata, čija je svrha različita od svrhe prijedloga. Umjesto toga, postoji određeni stupanj komplementarnosti između predložene uredbe i instrumenata EU-a koji se primjenjuju na sektore ili mjere relevantne za sigurnost ili javni poredak.

Slobodno kretanje kapitala i sloboda poslovnog nastana

Predložena uredba primjenjuje se na ulaganja kojima se uspostavlja ili održava trajna gospodarska veza između stranog ulagatelja i ciljnog poduzetnika u EU-u. To uključuje, na primjer, stjecanje većinskog ili potpunog udjela, kao i svako stjecanje dionica kojima se stranom ulagatelju daju prava da kontrolira ili utječe na poslovanje ciljnog poduzetnika u EU-u, ili uspostavu objekata u EU-u (*greenfield* ulaganja). Stoga su takva ulaganja, kad se odnose na kretanje unutar EU-a, uglavnom obuhvaćena područjem slobode poslovnog nastana. Odredbe Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) o slobodi poslovnog nastana

[4] Zajednička komunikacija Europskom parlamentu, Europskom vijeću i Vijeću o „Europskoj strategiji gospodarske sigurnosti” (JOIN/2023/20 final).

nalaze se u člancima od 49. do 55. Tim se odredbama utvrđuje opće načelo da su ograničenja slobode poslovnog nastana zabranjena osim ako su opravdana posebnim razlozima javnog poretka, javne sigurnosti ili javnog zdravlja, kako je navedeno u članku 52. stavku 1. UFEU-a. Pri ograničavanju ulaganja države članice mogu se pozvati na razloge javnog poretka i javne sigurnosti samo ako postoji stvarna i dovoljno ozbiljna prijetnja temeljnom interesu društva i ako manje ograničavajuće mjere nisu dovoljne za otklanjanje takve prijetnje. Sud je pojasnio da pojam javne sigurnosti obuhvaća i unutarnju i vanjsku sigurnost države.

Međutim, te se odredbe primjenjuju samo na fizičke i pravne osobe iz država članica EU-a pa nisu relevantne kad je riječ o izravnim stranim ulaganjima iz treće zemlje u EU. Stoga pravila za provjeru izravnih stranih ulaganja iz treće zemlje u EU, kako su navedena u predloženoj uredbi, nisu u interakciji s odredbama o slobodi poslovnog nastana.

Predloženom uredbom proširuje se i područje primjene postojeće uredbe kako bi se obuhvatila određena ulaganja unutar EU-a, uključujući ulaganja koja kontroliraju ulagatelji koji nisu iz EU-a. Kako je kasnije objašnjeno, to je proširenje važno za uključivanje određene skupine takvih ulaganja u područje primjene Uredbe, ako se njima uspostavlja ili održava trajna gospodarska veza između ulagatelja koji nije iz EU-a i ciljnog poduzetnika iz EU-a. Ta ulaganja provodi subjekt iz EU-a, ali njega kontrolira ulagatelj koji nije iz EU-a, a ovlast odlučivanja o ulaganju ostaje na ulagatelju koji nije iz EU-a. Stoga je primjereno osigurati da postupanje s tim transakcijama – a posebno s elementima koji mogu utjecati na odluku o provjeri transakcije ili poduzimanju daljnjih mjera za ublažavanje učinaka na sigurnost ili javni poredak – bude u skladu s postupanjem s izravnim stranim ulaganjima, u mjeri u kojoj je to moguće, kako bi se zbog ciljeva predložene uredbe izbjeglo drukčije postupanje s ulaganjima koja su usporedivo rizična za EU.

U tom bi pogledu procjena vjerojatnog rizika za sigurnost i javni poredak trebala biti dovoljno fleksibilna kako bi se u obzir mogla uzeti specifična priroda i struktura ulaganja unutar EU-a koja provode društva kćeri stranih ulagatelja u EU-u. Postojanje jasne veze sa stranim ulagateljem, zajedno s drugim posebnim kriterijima iz Uredbe u pogledu opsega obuhvaćenih transakcija (uključujući konkretan popis područja u kojima se provodi ulaganje ili posebnu pozornost posvećenu javnoj prisutnosti u vlasničkoj strukturi stranog ulagatelja, kao i činjenicu da se stranog ulagatelja može provjeriti jer se na njega primjenjuju sankcije EU-a), ističe posebna obilježja ulaganja koja mogu dovesti do određenih problema u pogledu sigurnosti i javnog poretka kojima treba upravljati na razini EU-a. Takva je zabrinutost česta za izravna strana ulaganja i ulaganja unutar EU-a ako subjekt iz EU-a kontrolira ulagatelj koji nije iz EU-a. Međutim, ona se obično ne povezuje s drugim ulaganjima unutar EU-a u kojima ne sudjeluju strani ulagatelji pa bi pri procjeni ulaganja trebalo biti moguće (ako je to opravdano i razmjerno) uzeti u obzir tu razliku iz perspektive sigurnosti i javnog poretka.

Na temelju toga moguće je razlikovati primjenu sloboda unutarnjeg tržišta na ulaganja unutar EU-a ako je subjekt iz EU-a pod kontrolom ulagatelja koji nije iz EU-a i situacije u koje nije uključen strani ulagatelj. Stoga se u skladu s Ugovorom ograničenja transakcija koje uključuju treću zemlju mogu temeljiti na različitim razmatranjima. To je primjereno i jer se te transakcije provjeravaju u okviru mehanizma za suradnju na razini Unije.

Kako bi se osigurala dosljednost i predvidljivost procjene u svim državama članicama, primjereno je da se kriteriji i elementi koji će se upotrebljavati za procjenu stranih ulaganja utvrde djelovanjem EU-a s pomoću postojeće uredbe.

Odredbe Ugovora o slobodnom kretanju kapitala relevantne su samo za ograničen broj transakcija, kako je prethodno objašnjeno, među ostalim s obzirom na izričito isključenje portfeljnih ulaganja iz područja primjene predložene uredbe. U svakom slučaju, gore navedena razmatranja primjenjuju se u pogledu moguće osnove za ograničavanje slobodnog

kretanja kapitala, kako je navedena u članku 65. stavku 1. točki (b) UFEU-a i odnosi se na javnu sigurnost, javni poredak ili zdravlje. U tom je pogledu usto važno osigurati da se osnova za provjeru transakcija koje su u konačnici usmjerene na uspostavu trajne veze s ulagateljem koji nije iz EU-a dosljedno tretira (iz perspektive zaštite sigurnosti i javnog poretka) i da se pri procjeni ulaganja uzmu u obzir sva posebna pitanja koja se mogu pojaviti kada transakcija uključuje stranog ulagatelja (čak i ako se provodi preko subjekta s poslovnim nastanom u EU-u, ali pod kontrolom stranog ulagatelja).

Ta razmatranja ne dovode u pitanje mogućnost država članica da dodatno ograniče strana ulaganja, izvan kriterija i područja primjene predložene uredbe, pod uvjetom da su ta dodatna ograničenja u skladu s člankom 65. stavkom 1. točkom (b) ili člankom 52. stavkom 1. UFEU-a (ovisno o slučaju).

Uredba EU-a o koncentracijama

Izravna strana ulaganja mogu biti u obliku koncentracija, preuzimanja ili zajedničkih pothvata koji čine koncentracije obuhvaćene područjem primjene Uredbe EU-a o koncentracijama[5]. U vezi s takvim koncentracijama, člankom 21. stavkom 4. Uredbe EU-a o koncentracijama državama članicama omogućuje se da poduzmu odgovarajuće mjere za zaštitu pravno utemeljenih interesa ako su u skladu s općim načelima i drugim odredbama prava EU-a. U tu svrhu, člankom 21. stavkom 4. drugim podstavkom javna sigurnost, pluralizam medija i pravila opreza izričito se smatraju pravno utemeljenim interesima. Odluke na temelju provjere donesene u skladu s predloženom uredbom radi zaštite tih interesa nije potrebno priopćiti Komisiji na temelju članka 21. stavka 4. trećeg podstavka, pod uvjetom da su u skladu s općim načelima i drugim odredbama prava EU-a. Suprotno tome, ako država članica namjerava donijeti odluku na temelju provjere u skladu s predloženom uredbom radi zaštite drugih javnih interesa, to mora priopćiti Komisiji u skladu s člankom 21. stavkom 4. trećim podstavkom ako se odluka odnosi na koncentraciju koja je obuhvaćena područjem primjene Uredbe EU-a o koncentracijama. Komisija će osigurati dosljednu primjenu predložene uredbe i članka 21. stavka 4.[6] U slučaju preklapanja odgovarajućih područja primjene tih dviju uredaba, vjerojatni učinak na sigurnost ili javni poredak utvrđen na temelju razmatranja iz članka 13. predložene uredbe i pojam pravno utemeljenih interesa u smislu članka 21. stavka 4. trećeg podstavka Uredbe EU-a o koncentracijama trebalo bi tumačiti dosljedno i ne dovodeći u pitanje procjenu usklađenosti nacionalnih mjera kojima je cilj zaštita tih interesa s općim načelima i drugim odredbama prava EU-a.

Uredba o stranim subvencijama

Iako se u procjeni rizika u okviru provjere izravnih stranih ulaganja može uzeti u obzir je li strani ulagatelj pod izravnom ili neizravnom kontrolom vlade treće zemlje (uključujući putem vlasničke strukture ili znatnih financijskih sredstava), svrha je te procjene utvrditi je li vjerojatno da će izravno strano ulaganje negativno utjecati na sigurnost ili javni poredak EU-a. Međutim, strane subvencije navodno su posljednjih godina narušile unutarnje tržište EU-a i

5 Uredba Vijeća (EZ) br. 139/2004 od 20. siječnja 2004. o kontroli koncentracija između poduzetnika (SL L 24, 29.1.2004., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2004/139/oj).

6 Kako bi se osigurala neometana provedba mehanizma za suradnju u skladu s poglavljem 3. predložene uredbe i postupka u skladu s člankom 21. stavkom 4. Uredbe EU-a o koncentracijama, moglo bi biti korisno da države članice u prijavi transakcije u skladu s člankom 5. predložene uredbe navedu je li vjerojatno da će transakcija biti obuhvaćena područjem primjene Uredbe EU-a o koncentracijama.

do Uredbe o stranim subvencijama[7] nije postojao instrument za procjenu i suzbijanje učinka stranih subvencija na pošteno tržišno natjecanje na unutarnjem tržištu. Subvencije koje su dodijelile treće zemlje nisu bile provjeravane, dok su subvencije koje su dodijelile države članice podvrgavane pomnom nadzoru u skladu s pravilima EU-a o državnim potporama, pri čemu je zabrana pravilo, a odobrenje iznimka.

Uredbom o stranim subvencijama otklanjaju se takvi poremećaji i regulatorna praznina, a unutarnje tržište ostaje otvoreno za trgovinu i ulaganja.

Na temelju Uredbe o stranim subvencijama Komisija je ovlaštena istraživati financijske doprinose koje vlade trećih zemalja dodjeljuju poduzećima koja posluju u Uniji. Ako Komisija utvrdi da takvi financijski doprinosi predstavljaju subvencije koje izazivaju poremećaje, može uvesti mjere za zaštitu od njihovih narušavajućih učinaka. Uredbom o stranim subvencijama uvode se tri postupka:

- postupak koji se temelji na prijavi kako bi se istražile koncentracije koje uključuju financijske doprinose vlada trećih zemalja – ako preuzeto društvo, jedna od stranaka koje se spajaju ili zajednički pothvat ostvaruje promet u EU-u od najmanje 500 milijuna EUR, a strankama su u posljednje tri godine dodijeljeni strani financijski doprinosi u iznosu većem od 50 milijuna EUR;
- postupak koji se temelji na prijavi kako bi se istražile ponude u postupcima javne nabave koje uključuju financijske doprinose vlada trećih zemalja – pri čemu procijenjena vrijednost ugovora iznosi najmanje 250 milijuna EUR, a ponuda uključuje strani financijski doprinos od najmanje četiri milijuna EUR po trećoj zemlji u posljednje tri godine; i
- postupak na *vlastitu inicijativu* za istraživanje svih drugih situacija na tržištu u kojima Komisija može pokrenuti preispitivanje na vlastitu inicijativu.

Ako Komisija odluči pokrenuti preliminarno preispitivanje o tome je li predmetni financijski doprinos strana subvencija i narušava li unutarnje tržište, o tome obavješćuje države članice koje su Komisiji prijavile nacionalni postupak u skladu s Uredbom.

U mjeri u kojoj se odgovarajuća područja primjene tih dviju uredbi preklapaju, razlozi za provjeru utvrđeni u članku 1. Uredbe ne bi trebali dovoditi u pitanje Komisijinu procjenu u skladu s Uredbom o stranim subvencijama o tome je li financijski doprinos koji se ispituje strana subvencija i narušava li unutarnje tržište.

Otpornost kritičnih subjekata

Direktivom Vijeća 2008/114/EZ[8] predviđa se postupak za određivanje europske kritične infrastrukture u energetskom i prometnom sektoru čiji bi poremećaj u radu ili uništenje imalo znatan prekogranični učinak na najmanje dvije države članice, ali je usmjerena samo na zaštitu kritične infrastrukture u ta dva sektora. Prepoznajući važnost sveobuhvatnog pristupa otpornosti kritičnih subjekata (tj. subjekata koje su države članice utvrdile kao kritične

[7] Uredba (EU) 2022/2560 Europskog parlamenta i Vijeća o stranim subvencijama kojima se narušava unutarnje tržište (SL L 330, 23.12.2022., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2560/oj).

[8] Direktiva Vijeća 2008/114/EZ od 8. prosinca 2008. o utvrđivanju i označivanju europske kritične infrastrukture i procjeni potrebe poboljšanja njezine zaštite (SL L 345, 23.12.2008., str. 75., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/114/oj)

subjekte na svojem državnom području), Direktivom o otpornosti kritičnih subjekata[9] stvoren je opći okvir koji se bavi otpornošću tih subjekata s obzirom na sve opasnosti, bilo prirodne ili uzrokovane ljudskim djelovanjem, slučajne ili namjerne. Na temelju Direktive o otpornosti kritičnih subjekata države članice dužne su poduzeti posebne mjere kako bi osigurale da se usluge ključne za održavanje vitalnih društvenih funkcija ili gospodarskih djelatnosti u 11 sektora neometano pružaju na unutarnjem tržištu. Direktiva o otpornosti kritičnih subjekata stupila je na snagu 16. siječnja 2023., a države članice moraju do 17. listopada 2024. prenijeti njezine zahtjeve u nacionalno pravo.

U mjeri u kojoj se područje primjene predložene uredbe preklapa s Direktivom o otpornosti kritičnih subjekata, u procjeni stranih ulaganja za potrebe predložene uredbe trebalo bi uzeti u obzir određivanje ciljnog poduzetnika u EU-u kao kritičnog subjekta.

Kibernetička sigurnost

Pravila EU-a o kibernetičkoj sigurnosti uvedena 2016.[10] ažurirana su Direktivom o mjerama za visoku zajedničku razinu kibernetičke sigurnosti širom Unije (Direktiva NIS 2)[11], kojom je moderniziran postojeći pravni okvir kako bi se održao korak s povećanom digitalizacijom i razvojem kibersigurnosnih prijetnji s pomoću šireg područja primjene, jasnijih pravila i boljih alata za nadzor. Direktivom NIS 2 proširuje se područje primjene pravila o kibernetičkoj sigurnosti kako bi se uključili novi sektori i subjekti te se uvodi jasan prag veličine, što znači da će u pravilu sva srednja i velika poduzeća u odabranim sektorima biti uključena u područje primjene. Osim toga, direktivom NIS 2 jačaju se i pojednostavnjuju zahtjevi u pogledu sigurnosti i izvješćivanja za javne i privatne subjekte uvođenjem pristupa upravljanju rizicima.

Direktiva NIS 2 bavi se pitanjem sigurnosti lanaca opskrbe i odnosa s dobavljačima tako što propisuje da subjekti iz njezina područja primjene moraju otkloniti kibersigurnosne rizike u svojim lancima opskrbe i odnosima s dobavljačima. Na razini EU-a tom se direktivom jača kibernetička sigurnost lanca opskrbe za ključne informacijske i komunikacijske tehnologije. Skupina za suradnju u području sigurnosti mrežnih i informacijskih sustava[12] u suradnji s Komisijom i Agencijom Europske unije za kibersigurnost može provoditi koordinirane procjene sigurnosnih rizika kritičnih lanaca opskrbe na razini Unije. Direktiva NIS 2 stupila je na snagu 16. siječnja 2023., a države članice moraju do 17. listopada 2024. prenijeti njezine zahtjeve u nacionalno pravo.

U mjeri u kojoj se područje primjene predložene uredbe preklapa s Direktivom NIS 2, pri procjeni stranih ulaganja za potrebe predložene uredbe trebalo bi uzeti u obzir da je ciljni poduzetnik u EU-u obuhvaćen i područjem primjene Direktive NIS 2, kao i rezultate koordiniranih procjena sigurnosnih rizika kritičnih lanaca opskrbe na razini EU-a provedenih u skladu s člankom 22. Direktive (EU) 2022/2555.

---

9 Direktiva (EU) 2022/2557 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2022. o otpornosti kritičnih subjekata i o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 2008/114/EZ (SL L 333, 27.12.2022., str. 164., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2557/oj).

10 Direktiva (EU) 2016/1148 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. srpnja 2016. o mjerama za visoku zajedničku razinu sigurnosti mrežnih i informacijskih sustava širom Unije (SL L 194, 19.7.2016., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/1148/oj).

11 Direktiva (EU) 2022/2555 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2022. o mjerama za visoku zajedničku razinu kibersigurnosti širom Unije, izmjeni Uredbe (EU) br. 910/2014 i Direktive (EU) 2018/1972 i stavljanju izvan snage Direktive (EU) 2016/1148 (SL L 333, 27.12.2022., str. 80., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2555/oj).

12 Uspostavljena u skladu s člankom 14. Direktive (EU) 2016/1148 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. srpnja 2016. o mjerama za visoku zajedničku razinu sigurnosti mrežnih i informacijskih sustava širom Unije (SL L 194, 19.7.2016., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/1148/oj)

Energetika

Tijekom godina EU je donio propise za poboljšanje sigurnosti opskrbe energijom u EU-u i njegovim državama članicama. Direktivama o električnoj energiji i plinu[13] zahtijeva se procjena posljedica za sigurnost opskrbe ne samo za pojedinačne države članice nego i za EU u cjelini ako sustav prijenosa plina ili električne energije neke države članice kontrolira operator iz treće zemlje. Osim toga, Uredba o sigurnosti opskrbe plinom u EU-u[14] posebno je usmjerena na sigurnost opskrbe i njome se propisuje da države članice moraju na nacionalnoj i regionalnoj razini procijeniti sve moguće rizike za plinski sustav (uključujući rizike povezane s kontrolom infrastrukture relevantne za sigurnost opskrbe iz trećih zemalja), i izraditi sveobuhvatne planove prevencije i planove u slučaju opasnosti s mjerama za ublažavanje tih rizika. Uredba o pripravnosti na rizike u sektoru električne energije[15] sadržava slične odredbe za sektor električne energije. Određeni subjekti u energetskom sektoru također su izričito uključeni u područje primjene Direktive o otpornosti kritičnih subjekata.

Ako nakon stranog ulaganja uslijedi zahtjev za certificiranje u skladu s člankom 10. Direktive o električnoj energiji ili Direktive o plinu, primjena predložene uredbe ne bi trebala dovoditi u pitanje primjenu relevantne direktive. U mjeri u kojoj se odgovarajuća područja primjene tih dvaju pravila preklapaju, razloge za provjeru iz članka 1. predložene uredbe i pojam sigurnosti opskrbe energijom trebalo bi tumačiti dosljedno i ne dovodeći u pitanje procjenu u skladu s relevantnom direktivom toga hoće li kontrola koju provodi osoba ili osobe iz treće zemlje ili trećih zemalja ugroziti sigurnost opskrbe EU-a energijom.

Zračni prijevoz

Uredbom (EZ) br. 1008/2008[16] utvrđuju se zajednička pravila za obavljanje usluga zračnog prijevoza u EU-u, uključujući licenciranje zračnih prijevoznika iz EU-a i transparentnost cijena. Njome se (kao jedan od uvjeta za izdavanje operativne licencije poduzetniku kojem je dopušten zračni prijevoz putnika, pošte ili tereta uz naknadu ili najamninu) propisuje da države članice ili državljani država članica moraju posjedovati više od 50 % poduzetnika i doista ga kontrolirati, osim kako je „predviđeno u sporazumu s trećom zemljom, čiji je potpisnik Zajednica” (članak 4.).

Predložena uredba primjenjuje se na strana ulaganja koja su ispod praga utvrđenog Uredbom (EZ) br. 1008/2008. Ona zato omogućuje procjenu toga je li vjerojatno da će strano ulaganje u poduzetnika iz EU-a koji pruža usluge zračnog prijevoza u EU-u negativno utjecati na sigurnost ili javni poredak. Ako se predložena uredba primjenjuje na strano ulaganje, ta primjena ne bi trebala dovoditi u pitanje primjenu Uredbe (EZ) br. 1008/2008.

---

13 Direktiva (EU) 2019/944 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i izmjeni Direktive 2012/27/EU (SL L 158, 14.6.2019., str. 125., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/944/oj) i Direktiva 2009/73/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište prirodnog plina i stavljanju izvan snage Direktive 2003/55/EZ (SL L 211, 14.8.2009., str. 94., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/73/oj).

14 Uredba (EU) 2017/1938 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2017. o mjerama zaštite sigurnosti opskrbe plinom i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 994/2010 (SL L 280, 28.10.2017., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1938/oj).

15 Uredba (EU) 2019/941 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o pripravnosti na rizike u sektoru električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2005/89/EZ (SL L 158, 14.6.2019., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/941/oj).

16 Uredba (EZ) br. 1008/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. rujna 2008. o zajedničkim pravilima za obavljanje zračnog prijevoza u Zajednici (preinaka) (SL L 293, 31.10.2008., str. 3., http://data.europa.eu/eli/reg/2008/1008/oj).

Bonitetna procjena stjecanja i povećanja kvalificiranih udjela u financijskom sektoru

Propisima EU-a u financijskom sektoru nadležna se tijela ovlašćuju za provođenje bonitetne procjene stjecanja i povećanja udjela u financijskim institucijama (tj. kreditnim institucijama, investicijskim društvima i institucijama za platni promet). Cilj je tih odredbi osigurati dobro i razborito upravljanje financijskim institucijama i neometano funkcioniranje financijskog sektora.

Međutim, kako je prepoznato u Komunikaciji Komisije iz 2021. „Europski gospodarski i financijski sustav: poticanje otvorenosti, snage i otpornosti”[17], financijski sektor ključan je i za gospodarsku sigurnost i otpornost gospodarstva EU-a. S obzirom na važnost financijskog sustava za sigurnost i javni poredak, prema predloženoj uredbi sve države članice dužne su provjeriti strana ulaganja u subjekte na popisu iz Priloga II. i drugim državama članicama i Komisiji prijaviti transakcije koje ispunjavaju kriterije iz članka 5. stavaka 1. i 2. predložene uredbe.

Financijski subjekti navedeni u Prilogu II. kritični su za nesmetano poravnanje i namiru financijskih transakcija (plaćanja, vrijednosnih papira i izvedenica) koje omogućuju unutarnju i vanjsku trgovinu i pružaju temelj za međunarodnu ulogu eura. Nadalje, financijski subjekti navedeni u Prilogu II. obavljaju osnovne funkcije za društvo i obično posluju prekogranično pa mogu biti rizični za sigurnost ili javni poredak više od jedne države članice.

Predložena uredba neće utjecati na pravila EU-a o bonitetnoj procjeni stjecanja kvalificiranih udjela u financijskom sektoru, što će ostati zaseban postupak koji ima drugačiji cilj od procjene rizika za sigurnost i javni poredak.

Kontrola izvoza robe s dvojnom namjenom

Roba s dvojnom namjenom uključuje robu, softver i tehnologiju koji se mogu koristiti i za civilne i za vojne namjene. EU kontrolira izvoz, provoz, brokering i tehničku pomoć za tu robu radi zaštite međunarodnog mira i sigurnosti i sprečavanja širenja oružja za masovno uništenje. Uredba o kontrolama izvoza robe s dvojnom namjenom[18] revidirana je 2021. kako bi bolje odgovorila na rizike povezane s brzim promjenama u području sigurnosti, tehnologije i trgovinskom okruženju, s posebnim naglaskom na izvozu osjetljivih tehnologija u nastajanju. Provjera ulaganja nadopunjuje kontrolu izvoza robe s dvojnom namjenom. Oboje su važni alati za strateške kontrole trgovine i ulaganja kako bi se zajamčila sigurnost u EU-u.

Prema predloženoj uredbi države članice moraju provjeravati strana ulaganja i prijaviti ih mehanizmu za suradnju, pri čemu je ciljni poduzetnik u EU-u ovlašten odlučiti o izvozu robe iz carinskog područja EU-a.

Predložena uredba neće utjecati na nacionalne odredbe i odluke koje utječu na izvoz robe s dvojnom namjenom, što će ostati odvojen postupak s posebnim ciljevima.

Instrument za borbu protiv prisile

[17] Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskoj središnjoj banci, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija „Europski gospodarski i financijski sustav: poticanje otvorenosti, snage i otpornosti”, COM(2021) 32 final.

[18] Uredba (EU) 2021/821 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2021. o uspostavi režima Unije za kontrolu izvoza, brokeringa, tehničke pomoći, provoza i prijenosa robe s dvojnom namjenom (preinaka) (SL L 206, 11.6.2021., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/821/oj).

Instrument za borbu protiv prisile[19] još je jedan važan element gospodarske sigurnosti EU-a. On EU-u omogućuje da odgovori na gospodarsku prisilu i da bolje brani svoje interese i interese svojih država članica na globalnoj razini.

Instrument za borbu protiv prisile osmišljen je prije svega kako bi se odvratila potencijalna gospodarska prisila. Ako ipak dođe do gospodarske prisile, instrument za borbu protiv prisile pruža strukturu s pomoću koje se dijalogom i angažmanom može postići da treća zemlja prestane s mjerama prisile. Međutim, ako angažman ne poluči željene rezultate, zahvaljujući tom instrumentu EU na raspolaganju ima širok raspon mogućih protumjera protiv zemlje koja vrši prisilu. One uključuju uvođenje carina, ograničenja trgovine uslugama i ograničenja pristupa izravnim stranim ulaganjima ili javnoj nabavi.

Ako bi se predložena uredba primjenjivala na strane ulagatelje iz trećih zemalja na koje se primjenjuju protumjere u skladu s instrumentom za borbu protiv prisile, procjena vjerojatnosti negativnog utjecaja stranog ulaganja na sigurnost ili javni poredak trebala bi se provesti ne dovodeći u pitanje pojam prisile, osim ako bi zbog prisile došlo do rizika za sigurnost ili javni poredak. Nadalje, odluke država članica na temelju provjere iz razloga sigurnosti ili javnog poretka ne bi trebale dovoditi u pitanje moguće mjere EU-a za suzbijanje gospodarske prisile.

Unijine mjere ograničavanja (sankcije)

Predložena uredba je u skladu s Unijinim mjerama ograničavanja (sankcijama) koje, na temelju članka 215. UFEU-a, imaju prednost pred drugim uredbama EU-a i mogu zabraniti ili spriječiti odobravanje ulaganja određenih trećih zemalja ili državljana trećih zemalja.

Unijine mjere ograničavanja primjenjuju se na niz subjekata, uključujući na sve osobe na području Unije ili izvan njega koje su državljani neke države članice EU-a, na sve pravne osobe, subjekte ili tijela na području Unije ili izvan njega, koji su osnovani ili uspostavljeni na temelju prava neke države članice, i na sve pravne osobe, subjekte ili tijela u vezi s bilo kojim poslom koji se u cijelosti ili djelomično obavlja unutar Unije.

Unijine mjere ograničavanja mogu biti u obliku mjera specifičnih za poduzeća, grupe, organizacije ili pojedince (npr. zamrzavanje imovine i zabrana stavljanja na raspolaganje financijskih sredstava ili gospodarskih resursa) ili u obliku sektorskih mjera.

Komisija smatra da se zamrzavanje imovine i zabrane stavljanja na raspolaganje financijskih sredstava odnose i na imovinu svih subjekata koji nisu uvršteni na popis, a koji su u vlasništvu ili pod kontrolom osobe ili subjekta uvrštenog na popis, osim ako se može dokazati da predmetna imovina zapravo nije u vlasništvu ili pod kontrolom osobe ili subjekta uvrštenog na popis.

Važno je pomno i strogo kontrolirati sve pokušaje osoba uvrštenih na popis ili na drugi način sankcioniranih osoba da izravno ili neizravno steknu kontrolu nad poduzećima iz EU-a. Stoga je ključno da se to pravilo primjenjuje i kada se sankcije ne odnose izravno na ulagatelja, već je on u vlasništvu ili pod kontrolom takve osobe ili subjekta, ili djeluje u ime ili prema uputama takve osobe ili subjekta. Na temelju predložene uredbe države članice stoga bi bile dužne drugim državama članicama i Komisiji prijaviti sva strana ulaganja na svojem državnom području koja provode ulagatelji na koje se odnosi bilo koja vrsta mjera ograničavanja EU-a, kao i bilo koja druga stranka koja je u vlasništvu ili pod kontrolom takve osobe ili subjekta, ili koja djeluje u ime ili prema uputama takve osobe ili subjekta.

[19] Uredba (EU) 2023/2675 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. studenoga 2023. o zaštiti Unije i njezinih država članica od gospodarske prisile koju primjenjuju treće zemlje (SL L, 2023/2675, 7.12.2023., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2675/oj).

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

2.1. Pravna osnova

Izravna strana ulaganja izričito su uključena u područje primjene zajedničke trgovinske politike EU-a, koja je obuhvaćena člankom 207. UFEU-a. Nadalje, kao dodatnu pravnu osnovu treba koristiti članak 114. UFEU-a, kojim se predviđa donošenje mjera za osiguravanje uspostave i funkcioniranja unutarnjeg tržišta. Ta odredba omogućuje donošenje mjera za usklađivanje odredaba zakona ili drugih propisa u državama članicama, čiji je cilj uspostava i funkcioniranje unutarnjeg tržišta. To je odgovarajuća pravna osnova za intervenciju zbog koje države članice moraju provjeriti određena ulaganja na unutarnjem tržištu i kojom se otklanjaju razlike među mehanizmima država članica za provjeru, što može narušiti temeljne slobode i izravno utjecati na funkcioniranje unutarnjeg tržišta.

Razlike u nacionalnim zakonima postoje i povećavaju se s obzirom na to da niz država članica već primjenjuje mehanizme za provjeru, dok neke uspostavljaju takve mehanizme koji pokrivaju i ulaganja unutar EU-a. Ta je situacija uzrokovala regulatornu rascjepkanost, pri čemu se nacionalni mehanizmi za provjeru razlikuju u specifičnim elementima, kao što su područje primjene (vrste djelatnosti i obuhvaćeni sektori), rokovi (trajanje procjene i odluke nacionalnog tijela), postupovni zahtjevi i kriteriji koji se primjenjuju za vjerojatan negativan učinak na sigurnost ili javni poredak. To je tim važnije zbog razine integracije unutarnjeg tržišta, što može dovesti do toga da jedna transakcija utječe na više država članica širom EU-a.

Takva fragmentacija prepreka je slobodi poslovnog nastana i vjerojatno će se povećati s brojem država članica koje koriste mehanizam za provjeru. Predloženim usklađenim mjerama nastoje se i. stvoriti ravnopravni uvjeti među državama članicama, ii. smanjiti postojeći troškovi usklađivanja za strane ulagatelje i iii. spriječiti nastanak dodatnih prepreka ulaganjima na unutarnjem tržištu.

U skladu s vlastitim ciljem koji se odnosi na unutarnje tržište ovim se prijedlogom predviđa da bi određena strana ulaganja trebala proći provjeru, bez obzira na to u kojoj se državi članici nalazi ciljni poduzetnik. Osim toga, u prijedlogu je predviđeno da se strana ulaganja procjenjuju u odnosu na usklađene norme i rokove. S obzirom na navedeno, potrebna je viša razina usklađenosti na razini Unije, pa je članak 114. UFEU-a relevantna pravna osnova za ovu inicijativu.

Odabir članka 114. UFEU-a omogućuje uključivanje određenih ulaganja unutar EU-a u područje primjene predložene uredbe. Cilj je toga osigurati da se pronađe rješenje za rizike za sigurnost i javni poredak koji proizlaze iz takvih transakcija. Konkretno, predložena uredba bila bi ograničena na ulaganja unutar EU-a:

i. koja provodi društvo kći stranog ulagatelja u Uniji ako je društvo kći pod izravnom ili neizravnom kontrolom stranog ulagatelja. Subjekti u kojima ne sudjeluju treće zemlje ili u kojima strani ulagatelj ima samo manjinski udio (portfeljna ulaganja) nisu obuhvaćeni;

ii. čiji je cilj uspostaviti trajnu vezu između stranog ulagatelja i ciljnog poduzetnika u EU-u.

Proširenjem područja primjene postojeće Uredbe o izravnim stranim ulaganjima nastoji se obuhvatiti poseban skup stranih ulaganja koja se provode preko društava kćeri u EU-u pod kontrolom ulagatelja izvan EU-a. Njime se dopunjuju i proširuju postojeće odredbe kojima se omogućuje da budu obuhvaćena ulaganja u kojima se odabrana struktura upotrebljava za izbjegavanje provjere izravnih stranih ulaganja u EU. Time se osigurava dosljedan pristup rizicima za sigurnost i javni poredak koji proizlaze iz ulaganja koja u konačnici rezultiraju

kontrolom i ovlastima odlučivanja ulagatelja iz treće zemlje, bez obzira na to provode li se izravno izvan EU-a ili neizravno preko subjekta s poslovnim nastanom u EU-u, ali pod kontrolom stranog ulagatelja.

Međutim, to će proširenje dovesti do provjere transakcija koje se provode preko subjekata s legitimnim poslovnim nastanom u EU-u. To je dodatni korak u usporedbi s konceptom izbjegavanja mjera iz postojeće Uredbe, koji se primjenjuje samo ako se transakcija provodi unutar EU-a na temelju umjetnih dogovora koji ne odražavaju gospodarsku stvarnost. Proširenje zahtijeva primjenu članka 114. UFEU-a kao pravne osnove kako bi se uzela u obzir činjenica da bi ulaganja unutar EU-a bila obuhvaćena predloženom uredbom.

Stoga bi pravna osnova predložene uredbe bili članci 207. i 114. UFEU-a.

2.2. Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)

U skladu s načelom supsidijarnosti (članak 5. stavak 3. UEU-a) djelovanje na razini Unije trebalo bi se provoditi samo ako države članice ne mogu same dostatno ostvariti predviđene ciljeve, nego ih se zbog opsega ili učinaka može na bolji način ostvariti na razini Unije.

Budući da se mehanizmi država članica za provjeru razlikuju u svojim područjima primjene, sadržaju i učinku, može se uočiti fragmentirani regulatorni okvir nacionalnih pravila, koji bi mogao postati još fragmentiraniji, osobito kad je riječ o provjeri stranih ulaganja unutar EU-a. On narušava unutarnje tržište stvaranjem nejednakih uvjeta i nepotrebnih troškova za subjekte koji žele obavljati gospodarsku djelatnost u sektorima relevantnima za sigurnost ili javni poredak.

Ti se problemi mogu riješiti samo intervencijom na razini Unije jer su pravila na nacionalnoj razini već uzrokovala prepreke ulaganjima unutar EU-a. S druge strane, učinci bilo koje mjere poduzete na temelju nacionalnog prava bili bi ograničeni na jednu državu članicu i mogli bi se zaobići ili bi ih bilo teško nadzirati u odnosu na strane ulagatelje. Nadalje, neke države članice trenutačno razmatraju zakonodavne inicijative u području provjere ulaganja. Samo se djelovanjem na razini Unije može dosljedno riješiti taj problem na cijelom unutarnjem tržištu. Uvođenje zajedničkih i razmjernih standarda za provjeru ulaganja unutar EU-a sa stranom kontrolom osnova je za dosljedno uvođenje takvih mjera u svim državama članicama s obzirom na sva temeljna prava. Ujednačenim i koordiniranim pristupom EU-a, kojim se usklađuju nacionalni sustavi za provjeru, pružit će se sigurnost potencijalnim ulagateljima u pogledu kritične infrastrukture, tehnologije i inputa jer će unaprijed biti upoznati sa zajedničkim pravilima koja Komisija i države članice primjenjuju u procjeni i otklanjanju rizika povezanih sa sigurnošću i javnim poretkom.

Naposljetku, provjera stranih ulaganja u EU-u transnacionalno je pitanje s prekograničnim implikacijama kojim se treba baviti na razini Unije. Strano ulaganje u jednoj državi članici može imati učinak izvan granica te države članice, u drugoj državi članici ili na razini EU-a. Nedjelovanje na razini EU-a može dovesti do slabljenja sposobnosti država članica da zaštite svoje interese u području sigurnosti ili javnog poretka povezane sa stranim ulaganjima, posebno u slučajevima kada se strana ulaganja koja bi mogla negativno utjecati na njihovu sigurnost ili javni poredak provode na državnom području druge države članice. Iskustvo stečeno provedbom Uredbe pokazuje da nije vjerojatna konvergencija država članica u pogledu usklađenih standarda i postupaka za provjeru stranih ulaganja iz razloga sigurnosti i javnog poretka niti jačanje sustavnog mehanizma za suradnju na razini Unije u svrhu razmjene informacija među sobom i s Komisijom.

Stoga postoji snažan argument za djelovanje na razini EU-a kako bi se ti nacionalni okviri uskladili i ulaganja na unutarnjem tržištu učinila predvidljivijima, posebno u transakcijama s više jurisdikcija, kako bi se ojačala pravna sigurnost provjere ulaganja u EU-u, smanjilo administrativno opterećenje, pridonijelo ravnopravnim uvjetima u svim državama članicama u kojima se provode ulaganja i omogućila djelotvornija i učinkovitija suradnja između država članica i Komisije u pogledu prekograničnih rizika za sigurnost i javni poredak povezanih sa stranim ulaganjima.

2.3. Proporcionalnost

Predloženom uredbom nastoji se zaštititi sigurnost i javni poredak u EU-u s obzirom na strana ulaganja.

Ona ne sadržava pravila koja su istovjetna nacionalnom mehanizmu za provjeru jer se takvim mehanizmom mogu nametnuti uvjeti za transakciju i, kao krajnja mjera, zabraniti njezino dovršenje. U skladu s predloženom uredbom konačna odluka o bilo kojem ulaganju prepustila bi se državi članici u kojoj se transakcija planira provesti ili je provedena. Cilj je predložene uredbe zapravo pomoći u utvrđivanju i otklanjanju rizika za sigurnost i javni poredak koji utječu na najmanje dvije države članice ili EU u cjelini putem mehanizma za suradnju između država članica i Komisije. Taj mehanizam za suradnju služi kao službeni kanal za razmjenu povjerljivih informacija i informiranje o posebnim okolnostima u kojima izravno strano ulaganje može utjecati na sigurnost ili javni poredak. Osim toga, Komisija i druge države članice mogu državi članici u kojoj se planira provesti ili je već provedeno izravno strano ulaganje preporučiti mjere za rješavanje utvrđenih specifičnih problema.

Evaluacija Uredbe pokazala je da je učinkovitost okvira EU-a za provjeru ulaganja znatno smanjena zbog i. nepostojanja mehanizama za provjeru u nekim državama članicama koji omogućuju detaljnu provjeru transakcija prije njihova dovršetka, i ii. ograničenog opsega nacionalnih mehanizama za provjeru ulaganja[20]. To može imati učinke prelijevanja na interese u području sigurnosti ili javnog poretka u drugim državama članicama i na projekte ili programe u interesu EU-a.

Bez zajedničkog opsega transakcija koje podliježu provjeri ili drugih načina usklađivanja uvjeta koji bi trebali potaknuti provjeru na nacionalnoj razini, broj i opseg prijava koje mehanizam za suradnju prima od država članica vjerojatno će i dalje znatno varirati. Osim toga, neki strani ulagatelji mogu i dalje iskorištavati jurisdikcije u EU-u koje nemaju mehanizam za provjeru izravnih stranih ulaganja ili čiji se mehanizam ne primjenjuje na predmetni sektor.

Mjere iz predložene uredbe za uspostavu mehanizma za suradnju i utvrđivanje određenih postupovnih i materijalnih zahtjeva za nacionalne mehanizme za provjeru razmjerne su jer se njima ostvaruje cilj predložene uredbe, a istodobno se državama članicama omogućuje da u svojim mehanizmima za provjeru uzmu u obzir nacionalne posebnosti i donesu konačnu odluku o bilo kojim stranim ulaganjima.

U skladu s predloženom uredbom poduzeća moraju surađivati s nacionalnim tijelima za provjeru, ali administrativni troškovi poduzeća bit će razumni i razmjerni zahvaljujući standardiziranom obrascu za prijave mehanizmu za suradnju.

[20] Države članice koje iz primjene svojih mehanizama za provjeru isključe važna područja, među ostalim strogim definiranjem njihova sektorskog područja primjene ili izuzimanjem ulagatelja povezanih s određenim jurisdikcijama izvan EU-a, imaju ograničena sredstva za učinkovito upravljanje rizicima povezanima sa stranim ulaganjima u EU-u.

2.4. Odabir instrumenta

Riječ je o prijedlogu revizije postojeće uredbe pa se čini legitimnim zadržati postojeći oblik instrumenta (tj. uredbu).

3. REZULTATI *EX POST* EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENA UČINKA

3.1. *Ex post* evaluacije/provjere primjerenosti postojećeg zakonodavstva

Zakonodavni prijedlog popraćen je radnim dokumentom službi Komisije u kojem se Uredba ocjenjuje na temelju pet kriterija za bolju regulativu (djelotvornost, učinkovitost, relevantnost, usklađenost i dodana vrijednost EU-a).

3.2. Savjetovanja s dionicima

Komisija je objavila ciljano savjetovanje i poziv na očitovanje koji su trajali od 14. lipnja do 21. srpnja 2023. Komisija je primila 47 odgovora na savjetovanje[21] i 10 odgovora na poziv na očitovanje[22].

Komisija je pozvala države članice i dionike (odvjetnička društva, poslovna udruženja i poduzeća) s dokazanim iskustvom u provedbi pravila EU-a o provjeri izravnih stranih ulaganja da dostave dodatne pisane informacije na temelju upitnika. Ti su odgovori prikupljeni od 3. kolovoza do 1. rujna 2023. Sažetak odgovora dostupan je u Prilogu V. izvješću o evaluaciji priloženom zakonodavnom prijedlogu.

3.3. Prikupljanje i primjena stručnog znanja

Komisija je angažirala vanjskog izvođača da pomogne u evaluaciji Uredbe o provjeri izravnih stranih ulaganja. Tajništvo OECD-a (Odjel za ulaganja Uprave za financijske i poduzetničke poslove) provelo je studiju o djelotvornosti i učinkovitosti Uredbe o provjeri izravnih stranih ulaganja te je donijelo zaključke i opće preporuke o tome kako ukloniti nedostatke utvrđene u studiji[23]. Tu je studiju sufinancirala Komisija, a provedena je u razdoblju od listopada 2021. do lipnja 2022.

3.4. Procjena učinka

Ovaj zakonodavni prijedlog nije potkrijepljen procjenom učinka. To je u skladu s paketom instrumenata za bolju regulativu, kojim se predviđa da procjena učinka nije nužno potrebna za „inicijative politike kojima se predlažu ograničene promjene na temelju detaljne evaluacije u kojoj su jasno utvrđene potrebne izmjene politike ili zakonodavstva”[24]. Komisija smatra da predložena uredba i izvješće o evaluaciji priloženo ovom zakonodavnom prijedlogu ispunjavaju te kriterije.

---

21 Sažeto izvješće o ciljanom savjetovanju dostupno je na internetskim stranicama Komisije: https://policy.trade.ec.europa.eu/consultations/screening-foreign-direct-investments-fdi-evaluation-and-possible-revision-current-eu-framework_en.

22 Odgovori na poziv na očitovanje dostupni su na internetskim stranicama Komisije: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13739-Screening-of-foreign-direct-investments-FDI-evaluation-and-revision-of-the-EU-framework/feedback_en?p_id=32186570.

23 Studija je objavljena u studenom 2022.: https://www.oecd.org/investment/investment-policy/oecd-eu-fdi-screening-assessment.pdf.

24 Paket instrumenata za bolju regulativu 2023., alat br. 7.

3.5. Primjerenost i pojednostavnjenje propisa

Ova je inicijativa dio programa rada Komisije za 2023.[25] Nije dio Priloga II. (inicijative u okviru REFIT-a).

Predloženom uredbom poboljšava se sposobnost Komisije i država članica da identificiraju strana ulaganja koja bi mogla negativno utjecati na sigurnost ili javni poredak u EU-u i pronađu rješenje za to. Prema tom prijedlogu sve su države članice dužne provjeravati strana ulaganja, što bi moglo povećati administrativno opterećenje za poduzeća jer će strana ulaganja u EU-u podlijegati kontroli u više jurisdikcija nego trenutačno (21 država članica ima mehanizam za provjeru). Međutim, očekuje se da će se prijedlogom ostvariti potencijalne uštede zbog pojednostavnjenja i usklađivanja postojećih pravila i aranžmana na razini EU-a i nacionalnoj razini. Pojednostavnjenje se odnosi na usklađivanje nacionalnih rokova za provjeru, usmjeravanje suradnje na razini EU-a u području provjera izravnih stranih ulaganja na potencijalno kritične transakcije (za razliku od svih transakcija koje se službeno provjeravaju u nekoj državi članici) i povećanje postupovne transparentnosti mehanizma EU-a za suradnju.

3.6. Temeljna prava

Prijedlog je usklađen s Poveljom Europske unije o temeljnim pravima i njime se poštuje sloboda poduzetništva. Predloženom uredbom državama članicama prepušta se provjera ulaganja (uključujući konačnu odluku o određenim transakcijama), a zahtjevi za nacionalne mehanizme za provjeru pomažu im da osiguraju potpuno poštovanje temeljnih prava na pošteni postupak i dobru upravu.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Da bi se učinkovito ostvarili ciljevi ove inicijative, potrebno je financirati niz mjera na razini Komisije. Godišnji rashodi za ljudske resurse iznosit će približno 5,162 milijuna EUR, što je namijenjeno za ukupno 29 dužnosnika (u ekvivalentu punog radnog vremena) u Komisiji. Ostali administrativni izdaci odnose se na povrat putnih troškova država članica za sastanke stručne skupine (članak 5.) i odbora (članak 21.). Predviđa se da će ti troškovi iznositi 0,032 milijuna EUR godišnje. Operativni rashodi, koji će se koristiti za financiranje potrebne informatičke infrastrukture za potporu izravnoj suradnji između Komisije i država članica sigurnim komunikacijskim kanalima iznosit će oko 0,25 – 0,29 milijuna EUR godišnje. Komisija namjerava pokrenuti vanjsku studiju za koju su izdvojena proračunska sredstva u iznosu od 0,25 milijuna EUR kako bi poduprla svoju ocjenu usklađenosti država članica nakon isteka prijelaznog razdoblja. Komisija će razmotriti pokretanje druge studije za potporu svojoj petogodišnjoj evaluaciji predložene uredbe.

Detaljan pregled uključenih troškova nalazi se u „financijskom izvještaju” povezanom s ovom inicijativom.

5. DRUGI ELEMENTI

5.1. Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja

Praćenje, izvješćivanje i evaluacija važan su dio prijedloga.

[25] COM(2022) 548 final: https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:413d324d-4fc3-11ed-92ed-01aa75ed71a1.0022.02/DOC_1&format=PDF

Praćenje će se provoditi kontinuirano i temeljit će se na operativnim ciljevima i posebnim pokazateljima. Redovito i kontinuirano praćenje obuhvaćat će sljedeće glavne aspekte:

i. broj transakcija prijavljenih mehanizmu za suradnju, i

ii. broj transakcija koje bi mogle negativno utjecati na sigurnost ili javni poredak u više država članica ili u okviru projekta ili programa u interesu Unije.

Osim toga, Komisija može pratiti razvoj događaja u vezi s konačnim odlukama o kojima su države članice izvijestile Komisiju na povjerljivoj osnovi.

Na temelju predložene uredbe države članice i dalje će biti dužne svake godine na povjerljivoj osnovi izvješćivati Komisiju o aktivnostima u okviru svojeg mehanizma za provjeru za prethodnu kalendarsku godinu. Države članice morat će objavljivati i godišnje izvješće s informacijama o relevantnim zakonodavnim promjenama i aktivnostima tijela za provjeru, uključujući agregirane podatke o provjerenim predmetima i donesenim odlukama na temelju provjere. Komisija će nastaviti dostavljati godišnje izvješće o provedbi predložene uredbe Europskom parlamentu i Vijeću. To će se izvješće i dalje objavljivati.

Predložena uredba ocjenjivala bi se u kontekstu evaluacije pet godina nakon datuma početka njezine pune primjene. Ako to bude potrebno, mogla bi se aktivirati klauzula o preispitivanju na temelju koje bi Komisija mogla poduzeti odgovarajuće mjere, uključujući zakonodavne prijedloge.

5.2. Detaljno obrazloženje posebnih odredaba predložene uredbe

U poglavlju 1. navode se opće odredbe, uključujući predmet i područje primjene predložene uredbe (članak 1.). Predloženom uredbom uspostavlja se okvir EU-a za provjeru koju države članice provode nad ulaganjima na svojem državnom području iz razloga sigurnosti ili javnog poretka. Njome se uspostavlja i mehanizam za suradnju kako bi se državama članicama i Komisiji omogućila razmjena informacija o ulaganjima, procjena njihova mogućeg učinka na sigurnost i javni poredak te utvrđivanje mogućih problema koje bi država članica koja provodi provjeru ulaganja morala riješiti. Razlozi za provjeru ulaganja utvrđeni su u skladu s relevantnim zahtjevima za uvođenje ograničavajućih mjera iz razloga sigurnosti ili javnog poretka propisanih Sporazumom o Svjetskoj trgovinskoj organizaciji (uključujući posebno članak XIV. točku (a) i članak XIV.a Općeg sporazuma o trgovini uslugama) i drugim sporazumima ili aranžmanima o trgovini i ulaganjima čije su stranke EU ili države članice.

U članku 2. utvrđuje se niz primjenjivih definicija. Konkretno, tamo se pojašnjava da su predloženom uredbom obuhvaćena ulaganja koja su izravna strana ulaganja ili ulaganja unutar EU-a sa stranim sudjelovanjem. Za potrebe ove predložene uredbe izravna strana ulaganja obuhvaćaju širok raspon ulaganja kojima se uspostavljaju ili održavaju trajne i izravne veze između ulagatelja iz trećih zemalja i poduzetnika koji obavljaju gospodarsku djelatnost u državi članici. Ona uključuju ulaganja stranog ulagatelja u ciljnog poduzetnika u EU-u, pri čemu je ciljni poduzetnik u EU-u društvo kći stranog ciljnog poduzetnika u kojeg se ulaže. Ulaganja unutar EU-a sa stranim sudjelovanjem obuhvaćaju širok raspon ulaganja koja strani ulagatelj provodi preko svojeg društva kćeri u EU-u i s ciljem uspostave ili održavanja trajnih i izravnih veza između stranog ulagatelja i ciljnog poduzetnika u EU-u kako bi obavljao gospodarsku djelatnost u državi članici. Predloženom uredbom nisu obuhvaćena portfeljna ulaganja.

U poglavlju 2. nalaze se pravila za nacionalne mehanizme za provjeru. Člankom 3. propisuje se da sve države članice moraju uspostaviti i održavati mehanizam za provjeru usklađen sa zahtjevima predložene uredbe i o tom mehanizmu obavijestiti Komisiju. Na temelju tih

obavijesti Komisija je dužna objaviti popis nacionalnih mehanizama za provjeru. U članku 4. utvrđuju se određeni zahtjevi za nacionalne mehanizme za provjeru. Konkretno, ti mehanizmi moraju obuhvaćati barem i. ulaganja u poduzeća iz EU-a koja sudjeluju u projektima ili programima u interesu EU-a utvrđenima u Prilogu I. predloženoj uredbi, i ii. ulaganja u poduzeća iz EU-a koja posluju u područjima od posebne važnosti za interese sigurnosti ili javnog poretka EU-a utvrđenima u Prilogu II. predloženoj uredbi („prijavljiva ulaganja"). Nadalje, u njemu se utvrđuje niz zahtjeva za osiguravanje učinkovitosti mehanizama za provjeru.

U poglavlju 3. propisan je mehanizam za suradnju koji državama članicama i Komisiji omogućuje razmjenu informacija i predlaganje mjera ako je vjerojatno da će strano ulaganje imati negativan učinak na sigurnost ili javni poredak u više država članica ili u okviru projekta ili programa u interesu Unije. U člancima 5. i 6. utvrđuju se pravila i postupci povezani s prijavom stranih ulaganja, uključujući poseban postupak za strana ulaganja koja istodobno provjerava više država članica („višedržavne transakcije"). U članku 7. opisani su uvjeti koji se primjenjuju na primjedbe država članica i mišljenja koja Komisija izdaje nakon procjene prijavljenog stranog ulaganja. On državama članicama omogućuje da državi članici u kojoj se provodi strano ulaganje dostave primjedbe ako je vjerojatno da će to strano ulaganje negativno utjecati na njihovu sigurnost ili javni poredak, ili ako imaju informacije relevantne za provjeru tog stranog ulaganja. Komisija može izdati mišljenje državi članici u kojoj se provodi strano ulaganje ako smatra da bi takvo strano ulaganje moglo negativno utjecati na sigurnost ili javni poredak više država članica, ili projekte ili programe u interesu Unije iz razloga sigurnosti ili javnog poretka. Komisija može izdati mišljenje i ako ima informacije relevantne za provjeru stranog ulaganja ili ako više stranih ulaganja predstavlja slične rizike za sigurnost ili javni poredak. Nadalje, u članku 7. utvrđuju se detaljni postupci za pružanje informacija relevantnim državama članicama i Komisiji o odluci na temelju provjere koju je donijela država članica koja je podnijela prijavu. U članku 8. utvrđuju se rokovi i postupci za dostavljanje primjedbi i mišljenja, među ostalim za slučajeve višedržavnih transakcija. Člankom 9. predviđen je mehanizam kojim se državama članicama i Komisiji omogućuje suradnja na stranim ulaganjima koja nije prijavila država članica u kojoj se strano ulaganje planira provesti. U članku 10. utvrđuju se zahtjevi u pogledu informacija koje treba dostaviti i koje se mogu zatražiti u vezi sa stranim ulaganjima na koja se primjenjuje mehanizam za suradnju. U skladu s njime Komisija mora donijeti provedbenu uredbu kako bi se utvrdio standardizirani obrazac za prijavu stranih ulaganja. U članku 11. utvrđuju se zajednički zahtjevi za nacionalne mehanizme za provjeru kako bi se osiguralo njihovo učinkovito sudjelovanje u mehanizmu za suradnju. Člankom 12. utvrđuju se pravila kojima se osigurava povjerljivost razmjena između država članica i Komisije.

U poglavlju 4. utvrđuju se pravila za države članice i Komisiju kada utvrđuju vjerojatni učinak stranog ulaganja na sigurnost ili javni poredak (članak 13.) i za odluke država članica na temelju provjere (članak 14.).

U poglavlju 5. utvrđuju se završne odredbe. Člankom 14. predviđena je pravna osnova za suradnju s nadležnim tijelima trećih zemalja na pitanjima povezanima s provjerom ulaganja iz razloga sigurnosti i javnog poretka. Svrha te suradnje nije omogućiti razmjenu informacija o transakcijama na koje se primjenjuje mehanizam za suradnju između država članica i Komisije. Kako bi se osigurala transparentnost mehanizama za provjeru i suradnja na razini EU-a u pogledu provjere stranih ulaganja, prema članku 16. države članice dužne su svake godine izvješćivati javnost o svojim aktivnostima provjere i odlukama na temelju provjere objavljivanjem zbirnih i anonimiziranih informacija. I Komisija je dužna objavljivati godišnje izvješće o provedbi uredbe. Naposljetku, u poglavlju 5. navode se pravila kojima se uređuje

obrada osobnih podataka (članak 17.), evaluacija (članak 18.), delegirani akti (članak 19.), izvršavanje delegiranja ovlasti (članak 20.) i postupak odbora za provedbene akte (članci 21. – 22.). Člankom 22. stavlja se izvan snage Uredba (EU) 2019/452, a člankom 24. predviđa se da bi predložena uredba trebala stupiti na snagu nakon prijelaznog razdoblja od 15 mjeseci. U prijelaznom razdoblju Uredba (EU) 2019/452 ostaje na snazi i nastavlja se primjenjivati.

U Prilogu I. naveden je popis projekata i programa u interesu Unije. To su projekti ili programi obuhvaćeni pravom EU-a kojima se osigurava razvoj, održavanje ili stjecanje kritične infrastrukture, kritičnih tehnologija ili kritičnih inputa koji su bitni za sigurnost ili javni poredak. Ako je ciljni poduzetnik u EU-u dio projekta ili programa u interesu Unije ili u njemu sudjeluje, države članice dužne su provjeriti predmetno strano ulaganje i prijaviti ga Komisiji i drugim državama članicama.

U Prilogu II. nalazi se popis tehnologija, imovine, objekata, opreme, mreža, sustava, usluga i gospodarskih djelatnosti od posebne važnosti za interese Unije u području sigurnosti ili javnog poretka. Ako je ciljni poduzetnik u EU-u gospodarski aktivan u području navedenom u Prilogu II., države članice dužne su provjeriti strano ulaganje. Prijava tog stranog ulaganja mehanizmu za suradnju obvezna je ako strani ulagatelj ili ciljni poduzetnik u EU-u ispunjava jedan od uvjeta utemeljenih na riziku utvrđenih u Uredbi. Taj filtar koji se temelji na riziku primjeren je kako bi se osiguralo da je mehanizam EU-a za suradnju usmjeren samo na strana ulaganja koja su potencijalno zanimljiva iz sigurnosne perspektive i on ne znači nepotrebno opterećenje za nacionalne uprave i poduzeća.

2024/0017 (COD)

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o provjeri stranih ulaganja u Uniji i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) 2019/452 Europskog parlamenta i Vijeća

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegove članke 114. i 207.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora[1],

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija[2],

Uzimajući u obzir mišljenje Europskog nadzornika za zaštitu podataka od [datum], s kojim je provedeno savjetovanje u skladu s člankom 42. stavkom 1. Uredbe (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća[3],

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

(1) Ulaganja u Uniji pridonose njezinu rastu poboljšavanjem njezine konkurentnosti, otvaranjem radnih mjesta i stvaranjem ekonomije razmjera te dovođenjem kapitala, tehnologija, inovacija i stručnog znanja.

(2) U članku 3. stavku 5. Ugovora o Europskoj uniji (UEU) navodi se da Unija u svojim odnosima s ostatkom svijeta čuva i promiče svoje vrijednosti i interese te doprinosi zaštiti svojih građana. Nadalje, u Uniji i državama članicama vlada okružje otvoreno za ulaganja i to je načelo sadržano u Ugovoru o funkcioniranju Europske unije (UFEU) te ugrađeno u međunarodne obveze Unije i njezinih država članica.

(3) Međutim, u skladu s međunarodnim obvezama u okviru Svjetske trgovinske organizacije (WTO), Organizacije za gospodarsku suradnju i razvoj (OECD) te sporazuma o trgovini i ulaganjima sklopljenih s trećim zemljama, Unija i države članice pod određenim uvjetima mogu ograničiti izravna strana ulaganja iz razloga sigurnosti ili javnog poretka.

(4) U skladu s Uredbom (EU) 2019/452 Europskog parlamenta i Vijeća[4] uspostavljen je okvir za provjeru izravnih stranih ulaganja u Uniju koju provode države članice.

---

1 SL C , , str. .

2 SL C , , str. .

3 Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ (SL L 295, 21.11.2018., str. 39., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj)

Konkretno, tom je uredbom uspostavljen mehanizam za suradnju kojim se državama članicama i Komisiji omogućuje razmjena informacija o izravnim stranim ulaganjima i izražavanje zabrinutosti zbog rizika za sigurnost ili javni poredak. Zbog tog mehanizma za suradnju države članice u kojoj se strano ulaganje planira provesti ili je provedeno dužne su u svojoj odluci na temelju provjere uzeti u obzir primjedbe drugih država članica i mišljenje Komisije.

(5) Okvirom uspostavljenim u skladu s Uredbom (EU) 2019/452 ostvaren je njezin cilj da se državama članicama i Komisiji pruži formalni mehanizam za razmjenu informacija o izravnim stranim ulaganjima i za upozoravanje na prekogranične rizike za sigurnost ili javni poredak koji proizlaze iz određenih izravnih stranih ulaganja.

(6) Međutim, potreban je novi zakonodavni instrument kako bi se povećala učinkovitost i djelotvornost Uredbe (EU) 2019/452 i osigurao viši stupanj usklađenosti na razini Unije.

(7) Određena ulaganja koja nisu obuhvaćena Uredbom (EU) 2019/452 mogla bi stvoriti rizike za sigurnost i javni poredak Unije. To se posebno odnosi na određena ulaganja u državama članicama koje nemaju mehanizam za provjeru, ulaganja u državama članicama koje imaju mehanizam za provjeru koji ne uključuje određena osjetljiva ulaganja i ulaganja stranih ulagatelja preko društva kćeri s poslovnim nastanom u Uniji koja potencijalno predstavljaju iste rizike za sigurnost ili javni poredak kao i izravna ulaganja iz trećih zemalja.

(8) Znatna većina država članica, iako ne sve, imaju zakonodavni instrument kojim se predviđa mehanizam za provjeru izravnih stranih ulaganja. Nacionalni zakoni mnogih država članica obuhvaćaju i provjeru ulaganja unutar Unije. Među državama članicama postoje znatne razlike u pogledu opsega, pragova i kriterija za procjenu vjerojatnosti hoće li ulaganje negativno utjecati na sigurnost ili javni poredak. Postoje i razlike u postupcima provjere. U određenim državama članicama ulaganje se može provesti prije nego što se dobije potvrda o utjecaju na sigurnost i javni poredak. Međutim, u drugima se ulaganje može završiti samo nakon odobrenja u okviru mehanizma za provjeru. Takve razlike ometaju funkcioniranje unutarnjeg tržišta. Na primjer, one stvaraju nejednake uvjete i povećavaju troškove usklađivanja za ulagatelje koji transakciju žele prijaviti više država članica. Ova Uredba pomaže u smanjenju razlika u ključnim elementima mehanizama koji se provode na nacionalnoj razini. To je ključno kako bi se ulagateljima osigurala predvidljivost u pogledu primjenjivih nacionalnih sustava i njihovih značajki, čime bi se smanjili povezani troškovi usklađivanja. To je tim važnije zbog razine integracije unutarnjeg tržišta, što može dovesti do toga da jedna transakcija ostavi posljedice na više država članica na razini Unije. Na primjer, moguće je da transakcija usmjerena na stjecanje ciljnog poduzetnika u jednoj državi članici utječe i na sigurnost i javni poredak druge države članice zbog strukture lanca opskrbe ili drugih gospodarskih elemenata koji povezuju ciljnog poduzetnika s drugim društvima sa sjedištem u nekoj drugoj državi članici. Da bi se riješili ti problemi unutarnjeg tržišta i osigurala veća dosljednost i predvidljivost, primjereno je u okviru djelovanja Unije utvrditi kriterije i elemente koji će se upotrebljavati za ocjenu stranih ulaganja.

---

[4] Uredba (EU) 2019/452 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. ožujka 2019. o uspostavi okvira za provjeru izravnih stranih ulaganja u Uniji (SL L 79I, 21.3.2019., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/452/oj).

(9) Kako bi se osigurao dosljedan pristup provjeri stranih ulaganja u cijeloj Uniji, sve bi države članice obvezno trebale provjeravati strana ulaganja iz razloga sigurnosti ili javnog poretka. Stoga bi trebalo uskladiti ključne elemente nacionalnih mehanizama za provjeru. To minimalno usklađivanje uključuje opseg ulaganja koja treba provjeriti, ključne značajke postupka provjere i interakciju nacionalnog mehanizma i mehanizma Unije za suradnju. Osim toga, države članice trebale bi moći proširiti opseg svojih nacionalnih mehanizama za provjeru kako bi obuhvatile druge vrste stranih ulaganja, strana ulaganja u druge sektore, dodatne ciljne poduzetnike u Uniji ili gospodarske djelatnosti koje relevantna država članica smatra kritičnima za svoju sigurnost ili javni poredak. Ako to učine, takva bi provjera trebala biti u skladu i s odredbama ove Uredbe.

(10) Uredbom (EU) 2019/452 obuhvaćena su samo izravna strana ulaganja iz trećih zemalja u Uniju. Međutim potrebno je i proširiti opseg mehanizma za suradnju na ulaganja između država članica ako je ulagatelj u jednoj državi članici pod izravnom ili neizravnom kontrolom stranog subjekta, bez obzira na to nalazi li se krajnji vlasnik u Uniji ili drugdje. Konkretno, taj prošireni opseg potreban je kako bi se osiguralo dosljedno uključivanje i ocjenjivanje svakog ulaganja kojim se stvara trajna veza između stranog ulagatelja i ciljnog poduzetnika u Uniji, bez obzira na to provodi li ga strani ulagatelj izravno ili preko subjekta s poslovnim nastanom u Uniji koji je pod kontrolom stranog ulagatelja. Time bi se trebala poticati dosljednost i predvidljivost pravila o provjeri u svim državama članicama, što će pak smanjiti troškove usklađivanja za strane ulagatelje i ograničiti privlačnost ulaganja u državama članicama u kojima takve transakcije nisu obuhvaćene.

(11) Ulaganja stranih ulagatelja u ciljne poduzetnike u Uniji, uključujući ulaganja koja se provode preko kontroliranog subjekta u Uniji, mogu predstavljati posebne rizike za sigurnost i javni poredak u Uniji i njezinim državama članicama. Takvi rizici povezani s ulagateljima ne bi trebali biti prisutni i stoga se njima nije potrebno baviti u ulaganju koje uključuje samo subjekte u kojima nema vlasništva, kontrole, veze ni utjecaja stranih ulagatelja, uključujući slučajeve kad strani ulagatelj sudjeluje u subjektu Unije bez kontrolnog udjela. Kako bi se osigurao usklađen okvir za provjeru ulaganja i mehanizam Unije za kontrolu potrebno je izbjeći razlike u pravilima koja se primjenjuju na postupanje sa stranim ulaganjima, bez obzira na to dolaze li izravno izvan Unije ili preko subjekta koji već ima poslovni nastan u Uniji. Taj okvir odražava važnost zaštite sigurnosti i javnog poretka te je isključivo usmjeren na rizike koji mogu proizaći iz ulaganja koja uključuju strane subjekte. Stoga bi države članice trebale osigurati barem provjeru stranih ulaganja koja se odnose na projekte ili programe u interesu Unije ili gdje je ciljni poduzetnik u Uniji aktivan u područjima u kojima strano ulaganje može utjecati na sigurnost ili javni poredak više država članica. Države članice trebale bi moći provjeravati i druga strana ulaganja. Ako to učine, takva bi provjera trebala biti u skladu i s odredbama ove Uredbe. Transakcije bez sudjelovanja stranih ulagatelja ili u kojima razina sudjelovanja ne dovodi do izravne ili neizravne kontrole nad subjektom Unije nisu obuhvaćene ovom Uredbom.

(12) Provjeru stranih ulaganja trebalo bi provoditi u skladu s ovom Uredbom, uzimajući u obzir sve dostupne činjenične informacije i poštujući načelo proporcionalnosti i druga načela sadržana u Ugovorima. Nadalje, provjere stranih ulaganja koje se provode preko društava kćeri stranog ulagatelja s poslovnim nastanom u Uniji trebale bi u svim slučajevima biti u skladu sa zahtjevima koji proizlaze iz propisa Unije, a posebno s odredbama Ugovora o slobodi poslovnog nastana i slobodnom kretanju kapitala, kako se tumače u praksi Suda Europske unije, u skladu s ciljem očuvanja otvorenog i

uključivog unutarnjeg tržišta. Sva ograničenja slobode poslovnog nastana i slobodnog kretanja kapitala u Uniji, uključujući provjeru i mjere koje proizlaze iz provjere, kao što su mjere ublažavanja i zabrane, trebala bi se temeljiti na stvarnoj i dovoljno ozbiljnoj prijetnji temeljnom interesu društva, i trebala bi biti primjerena i nužna kako je utvrđeno u praksi Suda. Istodobno, kad se procjenjuje opravdanost i proporcionalnost svih ograničenja slobode poslovnog nastana ili slobodnog kretanja kapitala, uključujući, prema potrebi, u bilo kojem mišljenju Komisije donesenom u skladu s ovom Uredbom, u obzir se mogu uzeti posebnosti ulaganja unutar Unije kojim se upravlja preko društva kćeri stranog ulagatelja. To bi trebalo učiniti uzimajući u obzir integraciju programa država članica u mehanizam za suradnju na razini Unije.

(13) Kako bi se omogućilo učinkovito i djelotvorno funkcioniranje mehanizma za suradnju utvrđenog u ovoj Uredbi, potrebno je utvrditi minimalan zajednički opseg stranih ulaganja koje bi sve države članice trebale prijaviti mehanizmu za suradnju. Države članice trebale bi i dalje moći prijavljivati strana ulaganja izvan područja primjene ove Uredbe.

(14) Nužno je i da država članica u kojoj se strano ulaganje planira provesti ili je provedeno ima veću odgovornost prema Komisiji i onim državama članicama koje izraze opravdanu zabrinutost u pogledu vlastitog ili Unijinog javnog poretka ili sigurnosti.

(15) Zajedničkim okvirom utvrđenim u ovoj Uredbi ne bi se trebala dovoditi u pitanje isključiva odgovornost država članica za zaštitu vlastite nacionalne sigurnosti, kako je predviđeno člankom 4. stavkom 2. UEU-a. Njime se ne bi trebala dovoditi u pitanje ni zaštita njihovih osnovnih sigurnosnih interesa u skladu s člankom 346. UFEU-a.

(16) Strana ulaganja kojima se stvaraju ili održavaju trajne i izravne veze između ulagatelja iz trećih zemalja (uključujući državna tijela) i ciljnih poduzetnika u Uniji koji obavljaju gospodarsku djelatnost u državi članici trebala bi biti obuhvaćena područjem primjene ove Uredbe. To bi se trebalo primjenjivati ako se ta ulaganja provode izravno iz trećih zemalja ili ih provodi subjekt Unije pod stranom kontrolom. Međutim, okvir ne bi trebao obuhvaćati stjecanje vrijednosnih papira društva isključivo za financijska ulaganja bez namjere utjecanja na upravljanje i kontrolu nad poduzetnikom (portfeljna ulaganja). Operacije restrukturiranja unutar grupe trgovačkih društava ili spajanje više pravnih subjekata u jedan ne čine strano ulaganje ako nije došlo do povećanja udjela u vlasništvu stranih ulagatelja ili ako transakcija ne dovodi do dodatnih prava koja mogu dovesti do promjene stvarnog sudjelovanja jednog ili više stranih ulagatelja u upravljanju ili kontroli nad ciljnim poduzetnikom u Uniji.

(17) *Greenfield* strana ulaganja provode se ako strani ulagatelj ili društvo kći stranog ulagatelja u Uniji izgradi nove objekte ili osnuje novo poduzeće u Uniji. *Greenfield* strana ulaganja trebala bi biti obuhvaćena područjem primjene ove Uredbe u mjeri u kojoj ih država članica smatra relevantnima za potrebe provjere stranih ulaganja jer stvaraju trajne i izravne veze između stranog ulagatelja i takvih objekata ili poduzetnika. Osim toga, izgradnjom novih objekata strani ulagatelj može utjecati na sigurnost i javni poredak, među ostalim kada se taj rizik odnosi na temeljne gospodarske inpute. Stoga se države članice potiče da uključe *greenfield* strana ulaganja u opseg transakcija obuhvaćenih njihovim mehanizmima za provjeru, posebno ako se takva ulaganja provode u sektorima relevantnima za njihovu sigurnost ili javni poredak ili ako su njihova obilježja (npr. veličina ili temeljna važnost) relevantna za njihovu sigurnost ili javni poredak.

(18) Kako bi se osigurali dosljedni i predvidljivi postupci provjere, primjereno je utvrditi temeljne značajke mehanizama za provjeru koje trebaju uvesti države članice. Te bi značajke trebale uključivati barem opseg transakcija za koje je obvezan zahtjev za izdavanje odobrenja, rokove za provjeru i mogućnost da poduzetnici na koje se odnosi odluka na temelju provjere zatraže pravnu zaštitu protiv takvih odluka. Pravila i postupci u vezi s mehanizmima za provjeru trebali bi biti transparentni i njima se ne bi trebalo diskriminirati među trećim zemljama.

(19) Mehanizam za suradnju utvrđen u Uredbi (EU) 2019/452 državama članicama omogućuje da surađuju i uzajamno si pomažu u slučaju kad bi izravno strano ulaganje u jednoj državi članici moglo utjecati na sigurnost ili javni poredak drugih država članica ili projekata ili programa u interesu Unije. Taj se mehanizam dosad pokazao vrlo korisnim pa bi ga trebalo zadržati i ojačati ovom Uredbom.

(20) Kako bi se primjereno identificirala strana ulaganja koja bi mogla imati negativan učinak na sigurnost ili javni poredak u Uniji, države članice trebale bi provjeravati strana ulaganja ako je ciljni poduzetnik u Uniji dio projekta ili programa u interesu Unije ili u njima sudjeluje, ili ako se gospodarska aktivnost ciljnog poduzetnika u Uniji odnosi na tehnologiju, imovinu, objekt, opremu, mrežu, sustav ili uslugu od posebne važnosti za interese sigurnost ili javnog poretka Unije. Osim tih kriterija, mehanizmi za provjeru mogu se primjenjivati i na druge sektore, ciljne poduzetnike u Uniji ili gospodarske djelatnosti koje relevantna država članica smatra kritičnima za svoju sigurnost ili javni poredak.

(21) Kako bi se osiguralo da je mehanizam za suradnju usmjeren samo na strana ulaganja za koja je vjerojatno da će zbog obilježja stranog ulagatelja ili ciljnog poduzetnika u Uniji utjecati na sigurnost ili javni poredak, primjereno je utvrditi uvjete utemeljene na riziku za prijavljivanje stranih ulaganja koja se provjeravaju u državi članici drugim državama članicama i Komisiji. Ako strano ulaganje ne ispunjava nijedan od tih uvjeta, država članica u kojoj se strano ulaganje provjerava može to strano ulaganje prijaviti drugim državama članicama i Komisiji, među ostalim ako ciljni poduzetnik u Uniji ima značajno poslovanje u drugim državama članicama ili pripada korporativnoj grupi s više društava u različitim državama članicama.

(22) Kako bi se primjereno identificirao vjerojatni učinak stranih ulaganja na sigurnost ili javni poredak jedne ili više država članica, države članice trebale bi moći dostaviti primjedbe državi članici u kojoj se strano ulaganje planira provesti ili je provedeno čak i ako ta država članica ne provjerava to strano ulaganje ili ako se to strano ulaganje provjerava, ali nije prijavljeno mehanizmu za suradnju. Zahtjeve za informacije, odgovore i primjedbe država članica trebalo bi istovremeno proslijediti Komisiji.

(23) Kako bi se primjereno identificirao vjerojatni učinak stranog ulaganja na sigurnost ili javni poredak više država članica ili Unije u cjelini, Komisija bi trebala moći izdati mišljenje u smislu članka 288. UFEU-a državi članici u kojoj se strano ulaganje planira provesti ili je provedeno čak i ako ta država članica ne provjerava to strano ulaganje ili ako se to strano ulaganje provjerava, ali nije prijavljeno mehanizmu za suradnju.

(24) Nadalje, kako bi se zaštitila sigurnost ili javni poredak ako vjerojatni učinak proizlazi iz stranog ulaganja u ciljnog poduzetnika u Uniji koji omogućava razvoj, održavanje ili preuzimanje infrastrukture, tehnologija ili inputa koji su kritični za Uniju u cjelini, Komisija bi trebala imati mogućnost izdavanja mišljenja. Komisija bi tako na raspolaganju imala instrument za zaštitu projekata i programa koji služe Uniji u cjelini

i predstavljaju važan doprinos sigurnosti ili javnom poretku Unije. Mišljenje Komisije u kojem se identificira vjerojatni učinak na projekte ili programe u interesu Unije iz razloga sigurnosti ili javnog poretka trebalo bi priopćiti svim državama članicama.

(25) Nadalje, Komisija bi trebala moći uputiti mišljenje svim državama članicama ako identificira više stranih ulaganja koja zajedno mogu utjecati na sigurnost ili javni poredak Unije. To bi osobito mogao biti slučaj kad više stranih ulaganja ima usporediva obilježja. Primjerice ako strana ulaganja provodi isti strani ulagatelj, ili strani ulagatelji koji predstavljaju slične rizike, ili ako je više stranih ulaganja usmjereno na istog ciljnog poduzetnika ili istu infrastrukturu, uključujući transeuropsku prometnu, energetsku i komunikacijsku infrastrukturu. Države članice i Komisija trebale bi raspravljati o analizi rizika i mogućim načinima nošenja s rizicima utvrđenih u mišljenju.

(26) Kako bi se zaštitila sigurnost ili javni poredak te istodobno pružila veća sigurnosti ulagateljima, države članice trebale bi imati mogućnost dostavljanja primjedbi, a Komisija bi trebala imati mogućnost izdavanja mišljenja o završenim stranim ulaganjima koja nisu prijavljena do 15 mjeseci nakon završetka stranog ulaganja.

(27) Radi veće jasnoće, popis projekata ili programa u interesu Unije trebao bi biti naveden u Prilogu I. Popis bi trebao uključivati strana ulaganja u transeuropske prometne, energetske i komunikacijske mreže, kao i programe kojima se financiraju aktivnosti istraživanja i razvoja važne za sigurnost ili javni poredak u Uniji. Zbog važnosti tih projekata i programa za sigurnost i javni poredak Unije države članice trebale bi provjeravati strana ulaganja u poduzetnike iz Unije koji su dio tih projekata ili programa ili u njima sudjeluju, uključujući one koji se financiraju sredstvima Unije.

(28) Kako bi se primjereno reagiralo na vjerojatan učinak stranog ulaganja na sigurnost ili javni poredak jedne ili više država članica, države članice koje prime propisno obrazložene primjedbe drugih država članica ili mišljenje Komisije trebale bi ih primjereno razmotriti, čak i ako smatraju da to ne utječe na njihovu sigurnost ili javni poredak. Država članica trebala bi se prema potrebi koordinirati s Komisijom i uključenim državama članicama te im dostaviti pisane povratne informacije o donesenoj odluci i načinu na koji su primjedbe i mišljenje uzeti u obzir. Konačna odluka o stranim ulaganjima trebala bi ostati isključiva odgovornost države članice u kojoj se strano ulaganje planira provesti ili je provedeno.

(29) Kako bi se osiguralo učinkovito funkcioniranje mehanizma za suradnju, važno je zahtijevati da država članica koja mehanizmu za suradnju prijavljuje strano ulaganje dostavi minimalnu razinu informacija u standardiziranom formatu. Ako se suradnja odnosi na strano ulaganje koje nije prijavljeno mehanizmu za suradnju, država članica u kojoj se strano ulaganje planira provesti ili je provedeno trebala bi moći dostaviti barem istu minimalnu razinu informacija. Komisija i države članice mogu zatražiti dodatne informacije od države članice u kojoj se strano ulaganje planira provesti ili je provedeno. Svaki zahtjev za dodatne informacije trebao bi biti propisno opravdan, ograničen na informacije potrebne državama članicama za dostavljanje primjedbi ili Komisiji za izdavanje mišljenja, razmjeran svrsi zahtjeva i ne bi trebao biti nepotrebno opterećenje za državu članicu koja je podnijela prijavu.

(30) Kako bi se osiguralo da se suradnja temelji na potpunim i točnim informacijama, strani ulagatelj ili poduzetnik trebali bi dostaviti sve relevantne informacije koje zatraži država članica u kojoj imaju poslovni nastan ili država članica u kojoj se strano ulaganje planira provesti ili je provedeno. U iznimnim okolnostima, ako država članica unatoč svojim nastojanjima ne uspije dobiti informacije koje zatraži druga

država članica ili Komisija, trebala bi ih bez odgode obavijestiti. U tom bi se slučaju svaka primjedba druge države članice ili mišljenje koje Komisija izda u okviru mehanizma za suradnju trebali temeljiti na informacijama koje su im dostupne.

(31) Kako bi se osiguralo da se mehanizam za suradnju upotrebljava samo u svrhu zaštite sigurnosti ili javnog poretka, države članice trebale bi propisno obrazložiti svaki zahtjev za informacije o određenom stranom ulaganju u drugoj državi članici i sve primjedbe koje dostave toj državi članici. Isti se zahtjevi primjenjuju kad Komisija zatraži informacije o određenom stranom ulaganju ili uputi mišljenje državi članici.

(32) Države članice ili Komisija mogu prema potrebi razmotriti relevantne informacije primljene od gospodarskih subjekata, organizacija civilnog društva ili socijalnih partnera (kao što su sindikati) o stranom ulaganju koje bi moglo negativno utjecati na sigurnost ili javni poredak.

(33) Država članica u kojoj se strano ulaganje planira provesti ili je provedeno može obavijestiti druge države članice ili Komisiju ako želi da dodatno analiziraju jedan ili više aspekata stranog ulaganja koji se procjenjuju u okviru mehanizma za suradnju ili ako se pojave nove okolnosti ili nove informacije koje bi mogle utjecati na procjenu stranog ulaganja. Drugim državama članicama i Komisiji može se odobriti dodatno vrijeme za dopunu njihove procjene stranog ulaganja.

(34) Kako bi se osigurala učinkovitost i djelotvornost mehanizma za suradnju, potrebno je uskladiti rokove i postupke kad se u više država članica provjerava više stranih ulaganja povezanih s istom širom transakcijom. U takvim višedržavnim transakcijama podnositelj zahtjeva trebao bi istodobno podnijeti različite zahtjeve za odobrenje u dotičnim državama članicama. Osim toga, te bi države članice trebale istodobno zahtjeve prijaviti mehanizmu za suradnju. Kako bi se osiguralo učinkovito postupanje s tim višedržavnim transakcijama, dotične države članice trebale bi se koordinirati i dogovoriti je li i kad potrebno prijaviti strana ulaganja. Nadalje, dotične države članice trebale bi se koordinirati i u pogledu konačne odluke. Ako dotične države članice namjeravaju odobriti strano ulaganje pod određenim uvjetima, trebale bi osigurati da su ti uvjeti međusobno kompatibilni i da se njima na odgovarajući način uklanjaju prekogranični rizici. Prije zabrane stranog ulaganja dotične države članice trebale bi razmotriti jesu li uvjetno odobrenje s koordiniranim mjerama i njihova koordinirana provedba dovoljni za rješavanje vjerojatnog učinka na sigurnost ili javni poredak. Komisija bi trebala imati mogućnost sudjelovanja u takvoj koordinaciji.

(35) Kako bi se osigurao dosljedan pristup provjeri ulaganja u cijeloj Uniji, ključno je da su standardi i kriteriji za procjenu vjerojatnih rizika za sigurnost i javni poredak utvrđeni na razini Unije u ovoj Uredbi. Oni bi trebali uključivati učinak na sigurnost, cjelovitost i funkcioniranje kritične infrastrukture, dostupnost kritičnih tehnologija (uključujući kritične razvojne tehnologije) i kontinuiranu opskrbu kritičnim inputima za sigurnost ili javni poredak, čiji bi poremećaji, kvarovi, gubitak ili uništenje znatno utjecali na sigurnost i javni poredak u jednoj ili više država članica ili na Uniju u cjelini. U tom bi pogledu države članice i Komisija također trebali uzeti u obzir kontekst i okolnosti stranog ulaganja. To bi posebno trebalo uključivati provjeru je li ulagatelj pod izravnom ili neizravnom kontrolom vlade treće zemlje, primjerice zbog dodjele znatnih financijskih sredstava, ili je li uključen u ostvarivanje ciljeva politike trećih zemalja kako bi se ojačale njihove vojne sposobnosti. U tom kontekstu, ako je primjenjivo, države članice i Komisija trebale bi razmotriti i zašto strani ulagatelj, njegov stvarni vlasnik ili bilo koje njegovo društvo kći ili osoba koja djeluje u njegovo

ime ili prema njegovim uputama podliježu bilo kojoj vrsti Unijinih mjera ograničavanja u skladu s člankom 215. UFEU-a.

(36) Ako država članica u kojoj se strano ulaganje planira provesti ili je provedeno smatra da bi strano ulaganje moglo negativno utjecati na sigurnost ili javni poredak u Uniji, primjereno je od te države članice zahtijevati da poduzme odgovarajuće mjere za ublažavanje rizika, ako su takve mjere dostupne i smatra ih odgovarajućima, uvažavajući u najvećoj mogućoj mjeri primjedbe drugih država članica i mišljenje Komisije, ako je primjenjivo. Strana ulaganja trebalo bi zabraniti samo iznimno i ako mjere za ublažavanje rizika ili mjere dostupne na temelju prava Unije ili nacionalnog prava koje nisu mehanizam za provjeru nisu dovoljne za ublažavanje učinka na sigurnost ili javni poredak.

(37) Kako bi se poduprla provedba mehanizma za suradnju i potaknula razmjena dobrih primjera iz prakse među državama članicama, trebalo bi zadržati stručnu skupinu za provjeru stranih ulaganja osnovanu u skladu s Uredbom (EU) 2019/452.

(38) Države članice trebale bi obavijestiti Komisiju o svojim mehanizmima za provjeru i svim njihovim izmjenama. One bi svake godine trebale izvješćivati javnost o primjeni svojih mehanizama za provjeru, o relevantnim zakonodavnim promjenama i aktivnostima tijela za provjeru, uključujući agregirane podatke o provjerenim transakcijama, ishodima postupaka provjere, državljanstvima stranaka stranih ulaganja i gospodarskim sektorima u kojima su te transakcije izvršene.

(39) Kako bi se osigurala učinkovitost koordinacijskog mehanizma, kontaktne točke koje su uspostavile države članice i Komisija trebale bi biti primjereno raspoređene u odgovarajuće uprave. Kontaktne točke trebale bi imati kvalificirano osoblje i ovlasti potrebne za obavljanje svojeg posla u okviru mehanizma koordinacije i pravilno postupanje s povjerljivim informacijama.

(40) Države članice i Komisiju trebalo bi poticati na suradnju s nadležnim tijelima trećih zemalja koje dijele slične stavove o pitanjima povezanima s provjerom stranih ulaganja koja bi mogla utjecati na sigurnost ili javni poredak. Cilj takve administrativne suradnje trebalo bi biti jačanje učinkovitosti okvira za provjeru stranih ulaganja od strane država članica i suradnja između država članica i Komisije u skladu s ovom Uredbom. Komisiju bi trebalo obavješćivati o takvim bilateralnim kontaktima u mjeri u kojoj se odnose na sustavna pitanja povezana s provjerom ulaganja. Trebalo bi također omogućiti Komisiji da prati razvoj događaja u pogledu mehanizama za provjeru u trećim zemljama.

(41) Države članice i Komisija moraju zajamčiti povjerljivost informacija koje pružaju ili primaju u okviru primjene ove Uredbe, u skladu s nacionalnim pravom i pravom Unije. Ako bi neovlašteno otkrivanje informacija u različitoj mjeri naštetilo interesima Europske unije ili jedne ili više država članica, autor informacija trebao bi te informacije klasificirati u skladu s nacionalnim pravom i pravom Unije. Prilikom odgovaranja na zahtjeve za pristup dokumentima koji se obrađuju u okviru primjene ove Uredbe, države članice i Komisija koordiniraju i osiguravaju barem razinu zaštite zaštićenih interesa dostupnu u skladu s člankom 4. Uredbe (EZ) br. 1049/2001[5] radi zaštite svrhe istraga. Komisija bi trebala poduzeti sve potrebne mjere kako bi osigurala

[5] Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, 31.5.2001., str. 43., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2001/1049/oj).

zaštitu povjerljivih informacija u skladu s, konkretno, Odlukom Komisije (EU, Euratom) 2015/443[6] i Odlukom Komisije (EU, Euratom) 2015/444[7]. Slično tome, države članice i Komisija trebale bi poduzeti sve potrebne mjere kako bi osigurale usklađenost sa Sporazumom između država članica Europske unije, koje su se sastale u okviru Vijeća, o zaštiti klasificiranih podataka koji se razmjenjuju u interesu Unije[8]. To posebno uključuje obvezu da se klasificiranim podacima ne umanji stupanj povjerljivosti ili da se s njih ne skine oznaka tajnosti bez prethodnog pisanog pristanka autora. Sa svim neklasificiranim osjetljivim podacima ili podacima koji se dostavljaju na povjerljivoj osnovi nadležna tijela trebala bi postupati u skladu s tim.

(42) Svaka obrada osobnih podataka u skladu s ovom Uredbom trebala bi biti u skladu s primjenjivim pravilima o zaštiti osobnih podataka. Obrada osobnih podataka koju provode kontaktne točke ili drugi subjekti u državama članicama trebala bi se provoditi u skladu s Uredbom (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća[9]. Obrada osobnih podataka koju provodi Komisija trebala bi se provoditi u skladu s Uredbom (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća[10].

(43) Komisija treba izraditi godišnje izvješće o provedbi ove Uredbe i dostaviti ga Europskom parlamentu i Vijeću. Radi veće transparentnosti izvješće bi se trebalo objaviti. Izvješće bi se, među ostalim, trebalo temeljiti na izvješćima koja sve države članice dostavljaju Komisiji na povjerljivoj osnovi, vodeći računa o potrebi da se osigura zaštita povjerljivosti određenih informacija, posebno ako bi objava podataka mogla utjecati na sigurnost ili javni poredak Unije ili ugroziti poslovnu povjerljivost.

(44) Komisija treba ocijeniti funkcioniranje i učinkovitost ove Uredbe pet godina nakon datuma početka njezine primjene i svakih pet godina nakon toga te dostaviti izvješće Europskom parlamentu i Vijeću. To bi izvješće trebalo uključivati procjenu je li potrebna izmjena ove Uredbe. Ako se u izvješću preporučuje izmjena ove Uredbe, uz njega se može priložiti zakonodavni prijedlog.

(45) Provedba ove Uredbe od strane Unije i država članica trebala bi biti u skladu s odgovarajućim zahtjevima za uvođenje mjera ograničavanja radi zaštite sigurnosti i javnog poretka iz sporazuma WTO-a, uključujući posebno članak XIV. točku (a) i članak XIV.a Općeg sporazuma o trgovini uslugama[11] (GATS). Također bi trebala biti u skladu s Ugovorima Unije i obvezama preuzetima u okviru drugih sporazuma o

---

6 Odluka Komisije (EU, Euratom) 2015/443 od 13. ožujka 2015. o sigurnosti u Komisiji (SL L 72, 17.3.2015., str. 41., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/443/oj).

7 Odluka Komisije (EU, Euratom) 2015/444 od 13. ožujka 2015. o sigurnosnim propisima za zaštitu klasificiranih podataka EU-a (SL L 72, 17.3.2015., str. 53., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/444/oj).

8 Sporazum između država članica Europske unije, koje su se sastale u okviru Vijeća, o zaštiti klasificiranih podataka koji se razmjenjuju u interesu Europske unije (SL C 202, 8.7.2011., str. 13.).

9 Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1. ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

10 Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ (SL L 295, 21.11.2018., str. 39., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

11 Odluka Vijeća od 22. prosinca 1994. o sklapanju u ime Europske zajednice, s obzirom na pitanja iz njezine nadležnosti, sporazuma postignutih u Urugvajskom krugu multilateralnih pregovora (1986. – 1994.) (SL L 336, 23.12.1994., str. 1.).

trgovini i ulaganjima čije su stranke Unija ili države članice i aranžmana o trgovini i ulaganjima čije su sudionice Unija ili države članice.

(46) Ako strano ulaganje čini koncentraciju koja je obuhvaćena područjem primjene Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004[12], primjenom ove Uredbe ne bi se trebala dovoditi u pitanje primjena članka 21. stavka 4. Uredbe (EZ) br. 139/2004. Ova Uredba i članak 21. stavak 4. Uredbe (EZ) br. 139/2004 trebali bi se dosljedno primjenjivati. U slučaju preklapanja odgovarajućeg područja primjene tih dviju uredaba, razloge za provjeru iz članka 12. ove Uredbe i pojam pravno utemeljenih interesa u smislu članka 21. stavka 4. trećeg podstavka Uredbe (EZ) br. 139/2004 trebalo bi tumačiti dosljedno, ne dovodeći u pitanje procjenu usklađenosti nacionalnih mjera kojima je cilj zaštita tih interesa s općim načelima i drugim odredbama zakonodavstva Unije.

(47) Ova Uredba ne bi trebala utjecati na pravila Unije o bonitetnoj procjeni stjecanja kvalificiranih udjela u financijskom sektoru utvrđena direktivama 2009/138/EZ[13], 2013/36/EU[14] i 2014/65/EU[15] Europskog parlamenta i Vijeća, koja je zaseban postupak s posebnim ciljem.

(48) Ova Uredba trebala bi se primjenjivati u skladu s drugim postupcima obavješćivanja i odobravanja utvrđenima u pravu Unije te se oni njome ne dovode u pitanje. Komisiji bi trebalo dopustiti da informacije koje države članice dostave u okviru mehanizma za suradnju upotrebljava za izvršavanje svoje uloge nadzora primjene prava Unije u skladu s člankom 17. UEU-a.

(49) Kako bi se uzela u obzir kretanja u vezi s projektima ili programima u interesu Unije i prilagodio popis tehnologija, imovine, objekata, opreme, mreža, sustava, usluga i gospodarskih djelatnosti od posebne važnosti za interese Unije u području sigurnosti ili javnog poretka, Komisiji bi u skladu s člankom 290. UFEU-a trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u vezi s izmjenama prilogâ ovoj Uredbi. Popis projekata i programa u interesu Unije utvrđen u Prilogu I. trebao bi sadržavati projekte ili programe obuhvaćene pravom EU-a kojima se osigurava razvoj, održavanje ili stjecanje kritične infrastrukture, kritičnih tehnologija ili kritičnih inputa koji su bitni za sigurnost ili javni poredak. Popis tehnologija, imovine, objekata, opreme, mreža, sustava, usluga i gospodarskih djelatnosti od posebne važnosti za interese Unije u području sigurnosti ili javnog poretka utvrđen u Prilogu II. trebao bi sadržavati područja u kojima strano ulaganje može utjecati na sigurnost ili javni poredak u više od jedne države članice ili u cijeloj Uniji putem ciljnog poduzetnika u Uniji koji ne sudjeluje u projektu ili programu u interesu Unije niti prima sredstva u okviru tog projekta ili programa. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom

---

12 Uredba Vijeća (EZ) br. 139/2004 od 20. siječnja 2004. o kontroli koncentracija između poduzetnika (SL L 24, 29.1.2004., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2004/139/oj).

13 Direktiva 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenog 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 335, 17.12.2009., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj).

14 Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj).

15 Direktiva 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištu financijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU (SL L 173, 12.6.2014., str. 349., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/65/oj).

sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.[16] Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.

(50) Kako bi se osigurali ujednačeni uvjeti za provedbu ove Uredbe, posebno kad je riječ o obrascu za dostavljanje minimalnih informacija o stranim ulaganjima, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća.[17]

(51) Uredbu (EU) 2019/452 trebalo bi staviti izvan snage. Kako bi se državama članicama i subjektima dalo dovoljno vremena za pripremu provedbe, ova bi se Uredba trebala primjenjivati od [dodati datum: 15 mjeseci nakon stupanja na snagu]. U prijelaznom razdoblju od stupanja na snagu do primjene ove Uredbe trebala bi se nastaviti primjenjivati Uredba (EU) 2019/452,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE 1.
OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Predmet i područje primjene

1. Ovom Uredbom uspostavlja se okvir Unije za provjeru koju države članice provode nad stranim ulaganjima na svojem državnom području iz razloga sigurnosti ili javnog poretka.

2. Ovom Uredbom uspostavlja se mehanizam za suradnju kako bi se državama članicama i Komisiji omogućila razmjena informacija o stranim ulaganjima, procjena njihova mogućeg učinka na sigurnost ili javni poredak te utvrđivanje mogućih razloga za zabrinutost koje država članica koja provodi provjeru stranog ulaganja mora razmotriti.

3. U područjima koja se ne koordiniraju ovom Uredbom države članice mogu donijeti ili zadržati na snazi nacionalne odredbe.

4. Ovom Uredbom ne dovodi se u pitanje da svaka država članica ima isključivu odgovornost za vlastitu nacionalnu sigurnost, kako je predviđeno člankom 4. stavkom 2. UEU-a, ni pravo svake države članice da zaštiti svoje osnovne sigurnosne interese u skladu s člankom 346. UFEU-a.

5. Ovom Uredbom ne dovode se u pitanje obveze država članica na temelju Ugovorâ, posebno članaka 49. i 63. UFEU-a. Države članice osiguravaju da je svaka mjera poduzeta u okviru ove Uredbe u skladu s tim obvezama. Ovom Uredbom ne dovode se u pitanje ovlasti Komisije da na temelju članka 258. UFEU-a osigura usklađenost s pravom Unije.

---

16 SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

17 Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

(1) „strano ulaganje” znači izravno strano ulaganje ili ulaganje u Uniji sa stranom kontrolom koje omogućuje stvarno sudjelovanje u upravljanju ciljnim poduzetnikom u Uniji ili njegovoj kontroli;

(2) „izravno strano ulaganje” znači ulaganje bilo koje vrste koje provodi strani ulagatelj u cilju uspostave ili održavanja trajnih i izravnih veza između stranog ulagatelja i postojećeg ciljnog poduzetnika u Uniji ili ciljnog poduzetnika u Uniji koji će se osnovati i u vezi s kojim strani ulagatelj stavlja na raspolaganje kapital za obavljanje gospodarske djelatnosti u državi članici;

(3) „ulaganje u Uniji sa stranom kontrolom” znači ulaganje bilo koje vrste koje strani ulagatelj provodi preko svojeg društva kćeri u Uniji u cilju uspostave ili održavanja trajnih i izravnih veza između stranog ulagatelja i ciljnog poduzetnika u Uniji koji postoji ili će se osnovati i u vezi s kojim strani ulagatelj stavlja na raspolaganje kapital za obavljanje gospodarske djelatnosti u državi članici;

(4) „zahtjev za odobrenje” znači podnošenje, u okviru mehanizma za provjeru uspostavljenog u skladu s člankom 3., zahtjeva za odobrenje stranog ulaganja na koje se primjenjuje zahtjev za odobrenje;

(5) „prijavljivo ulaganje” znači strano ulaganje koje ispunjava barem jedan od uvjeta iz članka 5.;

(6) „strani ulagatelj” znači:

(a) fizička osoba iz treće zemlje; ili

(b) poduzetnik ili subjekt koji je osnovan ili na drugi način organiziran u skladu s propisima treće zemlje;

(7) „društvo kći stranog ulagatelja u Uniji” znači gospodarski aktivan poduzetnik osnovan u skladu sa zakonima države članice koji ispunjava uvjete iz članka 22. stavka 1. Direktive 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013.[18] i koji je izravno ili neizravno pod kontrolom stranog ulagatelja;

(8) „ciljni poduzetnik u Uniji” znači poduzetnik osnovan u skladu sa zakonima države članice;

(9) „ciljni poduzetnik u Uniji koji posluje u jednom od područja iz Priloga II.” znači ciljni poduzetnik u Uniji koji je aktivan ili namjerava biti aktivan u područjima tehnologija, imovine, objekata, opreme, mreža, sustava, usluga i gospodarskih djelatnosti od posebne važnosti za interese Unije u području sigurnosti ili javnog poretka, navedenima u Prilogu II., među ostalim putem vlasništva nad njima, njihova korištenja, proizvodnje ili nabave;

---

[18] Direktiva 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o godišnjim financijskim izvještajima, konsolidiranim financijskim izvještajima i povezanim izvješćima za određene vrste poduzeća, o izmjeni Direktive 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i o stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 78/660/EEZ i 83/349/EEZ (*SL L 182, 29.6.2013., str. 19., ELI:* http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

(10) „podnositelj zahtjeva za odobrenje” znači stranka ili stranke u transakciji stranog ulaganja koje relevantnom tijelu za provjeru podnose zahtjev za odobrenje;

(11) „treća zemlja” znači jurisdikcija koja nije članica Unije;

(12) „provjera” znači postupak koji državi članici omogućuje procjenu, istragu, odobravanje ili odobravanje pod uvjetom primjene mjera ublažavanja, zabranu ili poništavanje stranih ulaganja iz razloga sigurnosti ili javnog poretka;

(13) „mehanizam za provjeru” znači instrument opće primjene, kao što je zakon ili propis, te prateći administrativni zahtjevi, provedbena pravila ili smjernice kojima se utvrđuju uvjeti i postupci za provjeru stranih ulaganja iz razloga sigurnosti ili javnog poretka;

(14) „odluka na temelju provjere” znači mjera koju donosi tijelo za provjeru primjenom mehanizma za provjeru i čiji je rezultat odobrenje, odobrenje pod uvjetom primjene mjera ublažavanja, zabrana ili poništenje stranog ulaganja;

(15) „tijelo za provjeru” ili „tijela za provjeru” znači tijelo ili tijela koja je država članica imenovala za provjeru stranih ulaganja;

(16) „završetak” znači trenutak u kojem su stranke u transakciji stranog ulaganja ispunile posljednji suspenzivni uvjet u vezi s odlukom o ulaganju;

(17) „mehanizam za suradnju” znači suradnja država članica i Komisije u području stranih ulaganja u skladu s ovom Uredbom;

(18) „projekti ili programi u interesu Unije” znači projekti ili programi obuhvaćeni pravom Unije kojima se osigurava razvoj, održavanje ili stjecanje kritične infrastrukture, kritičnih tehnologija ili kritičnih inputa koji su bitni za sigurnost ili javni poredak i navedeni u Prilogu I.;

(19) „država članica koja je podnijela prijavu” znači država članica koja je u skladu s člankom 5. prijavila prijavljivo ulaganje mehanizmu za suradnju;

(20) „višedržavna transakcija” znači strano ulaganje na koje se u više država članica primjenjuju mehanizmi za provjeru;

(21) „višedržavna prijava” znači prijavljivo ulaganje koje više država članica mora prijaviti mehanizmu za suradnju;

(22) „mjera ublažavanja” znači svaki uvjet kojim se rješava pitanje vjerojatnog negativnog učinka stranog ulaganja na sigurnost ili javni poredak;

(23) „kontaktna točka” znači osoba ili subjekt koji je država članica imenovala za prijavu prijavljivih ulaganja mehanizmu za suradnju te za primanje i slanje mehanizmu za suradnju, u ime tijela za provjeru, svih priopćenja koja se odnose na strana ulaganja obuhvaćena ovom Uredbom.

POGLAVLJE 2.
NACIONALNI MEHANIZMI ZA PROVJERU

Članak 3.

Uspostava mehanizama za provjeru

1. Države članice uspostavljaju mehanizam za provjeru u skladu s ovom Uredbom.

2. Države članice osiguravaju da se mehanizam za provjeru iz stavka 1. primjenjuje barem na ulaganja na koja se primjenjuje zahtjev za odobrenje u skladu s člankom 4. stavkom 4.

3. Svaka država članica obavješćuje Komisiju o mjerama donesenima u skladu sa stavkom 1. najkasnije [datum: 15 mjeseci nakon stupanja na snagu]. Države članice nakon toga Komisiju obavješćuju o svakoj izmjeni mehanizma za provjeru u roku od 30 dana od njezina donošenja.

4. Komisija objavljuje popis mehanizama država članica za provjeru najkasnije tri mjeseca nakon primitka svih obavijesti iz stavka 3. ili do [datum: 21 mjesec nakon stupanja na snagu], ovisno o tome što nastupi ranije. Komisija ažurira taj popis.

Članak 4.

Minimalni zahtjevi

1. Pravila i postupci koji se odnose na mehanizme za provjeru i mjere poduzete u skladu s tim pravilima i postupcima moraju biti u skladu s pravom Unije, transparentni i njima se ne smiju diskriminirati treće zemlje ni države članice u kojima društvo kći stranog ulagatelja u Uniji ima poslovni nastan.

2. Države članice osiguravaju da njihovi mehanizmi za provjeru ispunjavaju sljedeće zahtjeve:

   (a) tijelu za provjeru osiguravaju se odgovarajući postupci kako bi utvrdilo ima li nadležnost nad stranim ulaganjem za koje je podnesen zahtjev za odobrenje i kako bi provelo početno preispitivanje te nakon toga, prema potrebi, temeljiti ispitni postupak u cilju utvrđivanja može li to strano ulaganje negativno utjecati na sigurnost ili javni poredak. Svrha je temeljitog ispitnog postupka utvrditi je li odluka na temelju provjere iz članka 14. stavka 1. primjerena i utvrditi njezin sadržaj.

   (b) tijelo za provjeru prati i osigurava usklađenost s mehanizmom za provjeru i odlukama na temelju provjere. Konkretno, ono uspostavlja odgovarajuće postupke kojima se utvrđuje i sprečava zaobilaženje mehanizma za provjeru i odluka na temelju provjere;

   (c) ako tijelo za provjeru ima razloga smatrati da strano ulaganje može utjecati na sigurnost ili javni poredak, ovlašteno je da na vlastitu inicijativu pokrene postupak provjere stranih ulaganja najmanje 15 mjeseci nakon završetka stranog ulaganja na koje se primjenjuje zahtjev za odobrenje;

   (d) povjerljive informacije, uključujući poslovno osjetljive informacije, koje su stavljene na raspolaganje državi članici koja provodi provjeru moraju biti zaštićene;

   (e) strani ulagatelji, društva kćeri stranih ulagatelja u Uniji putem kojih se strano ulaganje provodi i poduzetnici na koje se odluka na temelju provjere odnosi imaju mogućnost da protiv te odluke na temelju provjere zatraže pravni lijek;

   (f) godišnje izvješće javno se objavljuje i sadržava informacije o relevantnim zakonodavnim promjenama u državi članici te agregirane i anonimizirane podatke o provjerenim ulaganjima, uključujući ishod odluka na temelju provjere, državljanstvo ili, ovisno o slučaju, zemlju sjedišta stranaka u

ulaganjima koja su prijavljena tijelu za provjeru i gospodarske sektore u kojima su te transakcije provedene;

(g) podnositelj zahtjeva za odobrenje tijelu za provjeru dostavlja zahtjev za odobrenje za strana ulaganja na koja se primjenjuje zahtjev za odobrenje iz stavka 4. te se ta strana ulaganja provjeravaju prije njihova završetka;

(h) tijelo za provjeru ovlašteno je za uvođenje mjera ublažavanja, zabranu ili poništenje stranih ulaganja na koja se primjenjuje zahtjev za odobrenje iz stavka 4., a za koja zahtjev nije podnesen ili je podnesen nakon njihova završetka te, prema potrebi, za učinkovito uklanjanje posljedica neusklađenosti s mjerama ublažavanja;

(i) osiguravaju se odgovarajući postupci za prijavu prijavljivih ulaganja mehanizmu za suradnju u skladu s člankom 5.

3. Prije donošenja odluke o odobrenju stranog ulaganja pod uvjetom primjene mjera ublažavanja ili o zabrani stranog ulaganja države članice obavješćuju podnositelja zahtjeva za odobrenje i navode razloge zbog kojih namjeravaju donijeti tu odluku, uz zaštitu informacija čije bi otkrivanje bilo u suprotnosti s interesima EU-a u području sigurnosti ili javnog poretka ili jedne ili više država članica te ne dovodeći u pitanje pravo Unije i nacionalno pravo o zaštiti povjerljivih informacija. Prije donošenja takve odluke države članice omogućuju stranom ulagatelju da iznese svoja stajališta.

4. Države članice osiguravaju da je u okviru njihovih mehanizama za provjeru obvezno odobrenje za strana ulaganja ako ciljni poduzetnik u Uniji s poslovnim nastanom na njihovu državnom području ispunjuje sljedeće uvjete:

(a) dio je jednog od projekata ili programa u interesu Unije navedenih u Prilogu I. ili sudjeluje u jednom od tih projekata ili programa, među ostalim kao primatelj sredstava kako je definirano u članku 2. stavku 53. Uredbe 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća[19], ili

(b) posluje u jednom od područja navedenih u Prilogu II.

POGLAVLJE 3.
MEHANIZAM UNIJE ZA SURADNJU U POGLEDU STRANIH ULAGANJA KOJA BI MOGLA NEGATIVNO UTJECATI NA SIGURNOST ILI JAVNI POREDAK

Članak 5.

Prijavljivanje stranih ulaganja

1. Države članice u okviru mehanizma za suradnju Komisiji i drugim državama članicama prijavljuju svako strano ulaganje u ciljnog poduzetnika u Uniji s poslovnim nastanom na njihovu državnom području koje:

(a) ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 4. točke (a); ili

[19] Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. srpnja 2018. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije, o izmjeni uredaba (EU) br. 1296/2013, (EU) br. 1301/2013, (EU) br. 1303/2013, (EU) br. 1304/2013, (EU) br. 1309/2013, (EU) br. 1316/2013, (EU) br. 223/2014, (EU) br. 283/2014 i Odluke br. 541/2014/EU te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 (SL L 193, 30.7.2018., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1046/oj).

(b) ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 4. točke (b) i bilo koji od sljedećih uvjeta:

i. strani ulagatelj ili društvo kći stranog ulagatelja u Uniji izravno je ili neizravno pod kontrolom vlade treće zemlje, uključujući njezina državna tijela, regionalne ili lokalne vlasti ili oružane snage, među ostalim putem vlasničke strukture, znatnih financijskih sredstava, posebnih prava ili direktora ili upravitelja koje je imenovala država;

ii. na stranog ulagatelja, fizičku osobu ili subjekt koji kontrolira stranog ulagatelja, na stvarnog vlasnika stranog ulagatelja, bilo koje društvo kći stranog ulagatelja ili bilo koju drugu stranku u vlasništvu ili pod kontrolom takvog stranog ulagatelja, ili koja djeluje u ime ili prema uputama takvog stranog ulagatelja primjenjuju se Unijine mjere ograničavanja u skladu s člankom 215. UFEU-a; ili

iii. strani ulagatelj ili bilo koje od njegovih društava kćeri sudjelovalo je u stranom ulaganju koje je neka država članica prethodno provjerila i koje nije odobreno ili je odobreno uz određene uvjete; kako bi to utvrdila, država članica koja podnosi prijavu oslanja se na informacije koje su joj dostupne, uključujući informacije sadržane u sigurnoj bazi podataka uspostavljenoj u skladu s člankom 7. stavkom 10. i informacije koje je o tom pitanju dostavio strani ulagatelj.

2. Države članice Komisiji i drugim državama članicama prijavljuju strano ulaganje u ciljnog poduzetnika u Uniji s poslovnim nastanom na njihovu državnom području ako u okviru svojih postupaka provjere pokrenu temeljiti ispitni postupak. Nadalje, države članice Komisiji i drugim državama članicama prijavljuju strano ulaganje u ciljnog poduzetnika u Uniji s poslovnim nastanom na njihovu državnom području, u iznimnim slučajevima, ako namjeravaju uvesti mjeru ublažavanja ili zabraniti transakciju bez provedbe temeljitog ispitnog postupka.

3. Države članice mogu prijaviti bilo koje strano ulaganje koje ne ispunjava uvjete iz stavaka 1. i 2. ako država članica u kojoj ciljni poduzetnik u Uniji ima poslovni nastan smatra da bi strano ulaganje moglo biti od interesa za druge države članice i Komisiju iz perspektive sigurnosti ili javnog poretka, među ostalim ako ciljni poduzetnik u Uniji ima značajno poslovanje u drugim državama članicama ili pripada korporativnoj grupi koja ima više društava u različitim državama članicama koja posluju u jednom od područja navedenih u Prilogu II.

Ako država članica namjerava prijaviti strano ulaganje na svojem državnom području koje čini dio višedržavne transakcije u skladu s člankom 6. stavkom 2., ona se koordinira s drugim državama članicama koje su zaprimile zahtjev za odobrenje. Dotične države članice višedržavnu transakciju prijavljuju mehanizmu za suradnju i nastoje to učiniti istog dana.

Članak 6.

Sadržaj i postupci prijavljivanja stranih ulaganja

1. Države članice moraju se pobrinuti da prijava u skladu s člankom 5. sadržava informacije iz članka 10. stavka 1. i da se Komisiji i drugim državama članicama šalje sigurnim i šifriranim sustavom iz članka 12. stavka 4.:

(a) u roku od 15 kalendarskih dana od primitka odgovarajućeg zahtjeva za odobrenje stranih ulaganja koja ispunjavaju bilo koji od uvjeta iz članka 5. stavka 1. ili 3.;

(b) u roku od 60 kalendarskih dana od primitka zahtjeva za odobrenje stranih ulaganja koja ispunjavaju uvjete iz članka 5. stavka 2.

2. Za višedržavne transakcije primjenjuju se sljedeći postupci:

(a) podnositelji zahtjeva za odobrenje svoje zahtjeve za odobrenje podnose istog dana u svim relevantnim državama članicama i u svakom zahtjevu za odobrenje upućuje se na druge zahtjeve;

(b) ako država članica zaprimi zahtjev za odobrenje koji ispunjava uvjete iz točke (a), ona se koordinira s drugim dotičnim državama članicama, među ostalim, kako bi utvrdila primjenjuje li se točka (c) ili (d) ovog stavka; na zahtjev jedne ili više država članica Komisija može sudjelovati u takvoj koordinaciji;

(c) ako se zahtjevi za odobrenje odnose na strano ulaganje koje ispunjava bilo koji od uvjeta iz članka 5. stavka 1., dotične države članice šalju svoje prijave mehanizmu za suradnju istog dana i u roku utvrđenom u stavku 1. točki (a) ovog članka;

(d) ako se zahtjevi za odobrenje odnose na strano ulaganje koje ispunjava uvjete iz članka 5. stavka 2., dotične države članice nastoje istog dana poslati svoje prijave mehanizmu za suradnju.

Članak 7.

Primjedbe država članica i mišljenja Komisije o prijavljenim stranim ulaganjima

1. Svaka država članica može putem sigurnog i šifriranog sustava iz članka 12. stavka 4. državi članici koja je podnijela prijavu dostaviti propisno obrazložene primjedbe. Država članica takve primjedbe može dostaviti:

(a) ako smatra da bi strano ulaganje moglo negativno utjecati na njezinu sigurnost ili javni poredak; ili

(b) ako raspolaže informacijama relevantnima za provjeru tog stranog ulaganja.

Država članica koja podnosi primjedbe istodobno ih šalje Komisiji i u okviru mehanizma za suradnju obavješćuje sve ostale države članice da su primjedbe dostavljene.

2. Komisija može putem sigurnog i šifriranog sustava iz članka 12. stavka 4. izdati propisno obrazloženo mišljenje upućeno državi članici koja je podnijela prijavu. Komisija takvo mišljenje može izdati:

(a) ako smatra da bi to strano ulaganje moglo negativno utjecati na sigurnost ili javni poredak više od jedne države članice;

(b) ako smatra da bi to strano ulaganje moglo negativno utjecati na projekte ili programe u interesu Unije iz razloga sigurnosti ili javnog poretka;

ili

(c) ako raspolaže relevantnim informacijama o tom stranom ulaganju.

Komisija može izdati mišljenje neovisno o tome jesu li države članice podnijele primjedbe.

3. Komisija može izdati propisno obrazloženo mišljenje upućeno svim državama članicama ako smatra da bi kombinacija više stranih ulaganja ili drugih sličnih ulaganja, ako bi se provela, i uzimajući u obzir njihova obilježja, mogla utjecati na sigurnost ili javni poredak Unije. Nakon što izda mišljenje, Komisija može, prema potrebi, raspraviti s državama članicama o načinima uklanjanja utvrđenih rizika.

4. Komisija:

   (a) svim državama članicama koje su dostavile primjedbe šalje mišljenja koja ispunjavaju uvjete iz stavka 2. točaka (a) i (c), a druge države članice obavještava da je mišljenje izdano putem sigurnog i šifriranog sustava iz članka 12. stavka 4.;

   (b) svim državama članicama putem sigurnog i šifriranog sustava iz članka 12. stavka 4. šalje mišljenja koja ispunjavaju uvjete iz stavka 2. točke (b) i mišljenja koja ispunjavaju uvjete iz stavka 3.

5. Ako država članica u kojoj se strano ulaganje planira provesti ili je provedeno zaprimi primjedbu druge države članice u skladu sa stavkom 1. ili mišljenje Komisije u skladu sa stavkom 2. ili 3., ona takvu primjedbu ili mišljenje najpotpunije razmatra.

6. Nakon što zaprimi primjedbu u skladu sa stavkom 1., država članica dogovara sastanak s državama članicama koje su dostavile primjedbe kako bi se raspravilo o najboljim načinima uklanjanja utvrđenih rizika. Ako se država članica u kojoj se strano ulaganje planira provesti ili je provedeno ne slaže s utvrđenim rizicima ili, ako je primjenjivo, s mjerom koja je predložena u primjedbi, države članice nastoje pronaći druga rješenja. Ako se primjedba odnosi na višedržavnu transakciju, druge države članice koje su prijavile strano ulaganje pozivaju se i da rasprave o tome jesu li planirani ishodi međusobno kompatibilni i, ako je primjenjivo, mogu li se na temelju planiranih uvjeta primjereno ukloniti utvrđeni prekogranični rizici. Na takve se sastanke poziva Komisija.

7. Nakon primitka mišljenja u skladu sa stavkom 2. ili 3., postupak iz stavka 6. primjenjuje se *mutatis mutandis*.

8. Nakon primitka mišljenja u skladu sa stavkom 2. ili 3., država članica u kojoj se strano ulaganje planira provesti ili je provedeno:

   (a) najkasnije tri kalendarska dana nakon slanja odluke na temelju provjere dotičnim strankama stranog ulaganja o toj odluci obavješćuje dotične države članice i Komisiju putem sigurnog i šifriranog sustava iz članka 12. stavka 4.;

   (b) dotičnim državama članicama i Komisiji putem sigurnog i šifriranog sustava iz članka 12. stavka 4. najkasnije sedam kalendarskih dana nakon obavješćivanja o odluci na temelju provjere u skladu sa stavkom (a) dostavlja pismeno obrazloženje o sljedećem:

      i. mjeri u kojoj je razmotrila primjedbe država članica ili mišljenje Komisije; ili

      ii. razlogu neslaganja s primjedbama država članica ili mišljenjem Komisije.

9. Ako države članice ili Komisija navedu da u odluci na temelju provjere iz stavka 8. točke (a) ovog članka nisu najpotpunije razmotrene njihove primjedbe podnesene u

skladu sa stavkom 1. ili mišljenje izdano u skladu sa stavkom 2. ili 3., država članica u kojoj se strano ulaganje planira provesti ili je provedeno organizira sastanak kako bi objasnila s kojim se preprekama suočila ili razloge neslaganja te nastoji pronaći rješenja za slučaj da se u budućnosti pojavi slična situacija. Ako se odluka na temelju provjere odnosi na višedržavnu prijavu, pozivaju se i druge države članice koje su mehanizmu za suradnju podnijele prijavu. Komisija se poziva na sve sastanke koji se organiziraju u skladu s ovim stavkom.

10. Komisija uspostavlja sigurnu bazu podataka dostupnu svim državama članicama s informacijama o stranim ulaganjima koja se procjenjuju u okviru mehanizma za suradnju i rezultatima procjena u okviru nacionalnih mehanizama za provjeru, uključujući informacije o relevantnim odlukama na temelju provjere. Komisija u tu bazu podataka učitava informacije kojima raspolaže od 12. listopada 2020. Države članice do [datum početka primjene ove Uredbe] u tu bazu podataka učitavaju informacije koje su im na raspolaganju o ishodu relevantnog postupka provedenog u okviru njihovih mehanizama za provjeru. Mogu navesti i dodatna objašnjenja.

11. Pri dostavljanju primjedbi ili mišljenja u skladu s ovim člankom države članice i Komisija, ovisno o slučaju, razmatraju trebaju li se takve primjedbe ili mišljenje smatrati klasificiranim podacima i koji bi se stupanj tajnosti na njih trebao primjenjivati, u skladu s pravom Unije i odgovarajućim nacionalnim pravom o klasificiranim podacima.

Članak 8.

Rokovi i postupci za dostavljanje primjedbi i mišljenja o prijavljenim stranim ulaganjima

1. Prije nego što država članica dostavi primjedbu ili Komisija izda mišljenje u skladu s člankom 7., primjenjuje se sljedeći postupak:

   (a) Države članice putem sigurnog i šifriranog sustava iz članka 12. stavka 4. obavješćuju državu članicu koja je podnijela prijavu da zadržavaju pravo na dostavljanje primjedbi najkasnije 15 kalendarskih dana od primitka prijave u skladu s člankom 5.;

   (b) Komisija putem sigurnog i šifriranog sustava iz članka 12. stavka 4. obavješćuje državu članicu koja je podnijela prijavu da zadržava pravo na izdavanje mišljenja najkasnije 20 kalendarskih dana od primitka prijave u skladu s člankom 5.;

2. Kada obavješćuju o zadržavanju prava na dostavljanje primjedbi i mišljenja, države članice i Komisija mogu od države članice koja je podnijela prijavu zatražiti dodatne informacije. Svaki zahtjev za dodatne informacije mora biti propisno opravdan, ograničen na informacije potrebne državama članicama za dostavljanje primjedbi ili Komisiji za izdavanje mišljenja, razmjeran svrsi zahtjeva i ne predstavljati nepotrebno opterećenje za državu članicu koja je podnijela prijavu. Ako zatraži dodatne informacije od države članice koja je podnijela prijavu, država članica takve zahtjeve istodobno šalje Komisiji.

3. Na dostavljanje primjedbi država članica i izdavanje mišljenja Komisije iz članka 7. primjenjuju se sljedeći rokovi:

   (a) ako država članica zadrži pravo na dostavljanje primjedbi o prijavljenom stranom ulaganju i pritom ne zatraži dodatne informacije od države članice

koja je podnijela prijavu, primjedbe se upućuju državi članici koja je podnijela prijavu putem sigurnog i šifriranog sustava iz članka 12. stavka 4. najkasnije 35 kalendarskih dana od primitka potpune prijave stranog ulaganja;

(b) ako Komisija zadrži pravo na izdavanje mišljenja o prijavljenom stranom ulaganju i pritom ne zatraži dodatne informacije od države članice koja je podnijela prijavu, mišljenje se upućuje državi članici koja je podnijela prijavu putem sigurnog i šifriranog sustava iz članka 12. stavka 4. najkasnije 45 kalendarskih dana od primitka potpune prijave stranog ulaganja;

(c) ako država članica zadrži pravo na dostavljanje primjedbi o prijavljenom stranom ulaganju i zatraži dodatne informacije od države članice koja je podnijela prijavu, primjedbe se upućuju državi članici koja je podnijela prijavu putem sigurnog i šifriranog sustava iz članka 12. stavka 4. najkasnije 20 kalendarskih dana od primitka potpunih dodatnih informacija;

(d) ako Komisija zadrži pravo na izdavanje mišljenja i zatraži dodatne informacije od države članice koja je podnijela prijavu, mišljenje se upućuje državi članici koja je podnijela prijavu putem sigurnog i šifriranog sustava iz članka 12. stavka 4. najkasnije 30 kalendarskih dana od primitka potpunih dodatnih informacija.

Država članica koja je podnijela prijavu odluku na temelju provjere donosi tek nakon isteka rokova iz točaka od (a) do (d).

4. Država članica koja je podnijela prijavu obavješćuje Komisiju i druge države članice putem sigurnog i šifriranog sustava iz članka 12. stavka 4. o svim bitnim novim informacijama ili okolnostima relevantnima za procjenu stranog ulaganja koje je već prijavljeno u skladu s člankom 5. Ako se te informacije stave na raspolaganje prije isteka rokova iz stavka 3., država članica koja je podnijela prijavu, Komisija i druge države članice nastoje postići dogovor o produljenju roka prihvatljivom za sve strane. Ako su rokovi za procjenu početne prijave utvrđeni u stavku 3. istekli, oni nastavljaju teći u skladu s rokovima utvrđenima u stavku 3. točkama (c) i (d).

5. Država članica koja je podnijela prijavu bez nepotrebne odgode putem sigurnog i šifriranog sustava iz članka 12. stavka 4. dostavlja potpune dodatne informacije koje je zatražila Komisija ili druge države članice u skladu sa stavkom 2. Ako država članica koja je podnijela prijavu pruži dodatne informacije nekoj državi članici, te se dodatne informacije moraju istodobno poslati Komisiji.

6. Ako država članica koja je podnijela prijavu zaprimi više zahtjeva za dodatne informacije o istom prijavljivom ulaganju, sve dodatne informacije koje se traže dostavljaju se istodobno.

7. Ako više država članica koje su podnijele prijavu zaprimi zahtjeve za dodatne informacije o višedržavnoj prijavi, rokovi utvrđeni u stavku 3. počinju teći na datum primitka posljednjih potpunih dodatnih informacija. Komisija o tom datumu i roku obavješćuje dotične države članice.

8. Ako u iznimnim okolnostima država članica koja je podnijela prijavu smatra da je iz razloga sigurnosti ili javnog poretka odluku na temelju provjere potrebno donijeti prije isteka rokova iz stavka 3., o svojoj namjeri obavješćuje druge države članice i Komisiju te propisno obrazlaže potrebu za hitnim djelovanjem. Druge države članice i Komisija u najkraćem mogućem roku dostavljaju primjedbe i mišljenje. Na taj se postupak ne smije pozivati isključivo na temelju komercijalnih interesa podnositelja zahtjeva za odobrenje.

9. Svi rokovi utvrđeni u ovom članku suspendiraju se u razdoblju od 25. prosinca do 1. siječnja i nastavljaju teći 2. siječnja.

Članak 9.

Postupak na vlastitu inicijativu

1. Država članica koja smatra da će strano ulaganje na državnom području druge države članice koje nije prijavljeno mehanizmu za suradnju vjerojatno negativno utjecati na njezinu sigurnost ili javni poredak, može pokrenuti postupak na vlastitu inicijativu u vezi s tim stranim ulaganjem. Prije pokretanja postupka država članica mora provjeriti namjerava li država članica u kojoj se ulaganje planira provesti ili je provedeno prijaviti strano ulaganje mehanizmu za suradnju.

2. Državama članicama odobrava se pravo na pokretanje postupka iz stavka 1. u razdoblju od najmanje 15 mjeseci nakon završetka stranog ulaganja, pod uvjetom da dotično strano ulaganje u međuvremenu nije prijavljeno mehanizmu za suradnju.

3. Komisija može pokrenuti postupak na vlastitu inicijativu ako smatra da je strano ulaganje na državnom području države članice koje nije prijavljeno mehanizmu za suradnju obuhvaćeno člankom 7. stavkom 2. Prije pokretanja postupka Komisija mora provjeriti namjerava li država članica u kojoj se ulaganje planira provesti ili je provedeno prijaviti strano ulaganje mehanizmu za suradnju.

4. Komisiji se odobrava da u razdoblju od najmanje 15 mjeseci nakon završetka stranog ulaganja pokrene postupak iz stavka 3., pod uvjetom da dotično strano ulaganje nije u međuvremenu prijavljeno mehanizmu za suradnju.

5. Države članice ili Komisija pokreću postupak na vlastitu inicijativu iz stavka 1. odnosno stavka 3. slanjem propisno obrazloženog zahtjeva za informacije putem sigurnog i šifriranog sustava iz članka 12. stavka 4. državi članici u kojoj se planira provesti ili je provedeno strano ulaganje. Svaki zahtjev za informacije u skladu s ovim stavkom mora biti propisno opravdan, ograničen na informacije potrebne državama članicama za dostavljanje primjedbi ili Komisiji za izdavanje mišljenja, razmjeran svrsi zahtjeva i ne smije predstavljati nepotrebno opterećenje za državu članicu koja je podnijela prijavu. Ako država članica podnosi zahtjev za informacije, mora istodobno poslati zahtjev Komisiji.

6. Država članica u kojoj se planira provesti ili je provedeno ulaganje bez nepotrebne odgode putem sigurnog i šifriranog sustava iz članka 12. stavka 4. dostavlja potpune informacije koje su zatražile druge države članice ili Komisija u skladu sa stavkom 5. Ako država članica koja je podnijela prijavu pruži dodatne informacije nekoj državi članici, te se dodatne informacije moraju istodobno poslati Komisiji.

7. Nakon primitka informacija iz stavka 6. države članice mogu dostaviti primjedbe, a Komisija može uputiti mišljenje državi članici u kojoj se planira provesti ili je provedeno strano ulaganje. Pravila i postupci utvrđeni u člancima 7. i 8. primjenjuju se *mutatis mutandis*, podložno sljedećim izmjenama:

   (a) primjedbe država članica ili mišljenje Komisije šalju se najkasnije 35 kalendarskih dana od primitka potpunih informacija zatraženih u skladu sa stavkom 5.;

   (b) za postupke pokrenute u skladu sa stavkom 1. Komisija ima 15 dodatnih kalendarskih dana za dostavljanje mišljenja nakon isteka roka za državu članicu utvrđenog u točki (a) ovog stavka.

Članak 10.

Zahtjevi u pogledu informacija

1. Države članice osiguravaju da informacije pružene u prijavi iz članka 5. i kao odgovor na zahtjev za informacije iz članka 9. stavka 5. uključuju:

   (a) ime ulagatelja, globalnog krajnjeg vlasnika ulagatelja i ciljnog poduzetnika u Uniji, vlasničku strukturu ulagatelja i, ako je primjenjivo, korporativne grupe kojoj ulagatelj pripada;

   (b) sveobuhvatan opis ulaganja, njegovu vrijednost i informacije o vlasništvu nad ciljnim poduzetnikom u Uniji, prije i nakon stranog ulaganja, informacije o financiranju ulaganja i njegovu izvoru, na temelju najboljih informacija dostupnih državi članici;

   (c) ime i adresu ciljnog poduzetnika u Uniji, njegove aktivnosti i alternativne pružatelje usluga, vlasničku strukturu ciljnog poduzetnika u Uniji i, ako je primjenjivo, korporativne grupe kojoj ciljni poduzetnik u Uniji pripada;

   (d) ako je primjenjivo, informacije o drugim pravnim subjektima iz iste korporativne grupe kojoj ciljni poduzetnik u Uniji pripada, a koji se nalaze u drugim državama članicama;

   (e) djelatnosti stranog ulagatelja, njegovo ime i adresu; i

   (f) datum na koji se strano ulaganje planira provesti ili je provedeno.

2. Komisija provedbenim aktima u skladu s člankom 21., koje treba donijeti prije datuma početka primjene ove Uredbe iz članka 24. stavka 2., utvrđuje obrazac koji će se upotrebljavati za pružanje vrste informacija koje se zahtijevaju na temelju stavka 1.

3. Ako Komisija ili države članice u skladu s člankom 8. stavkom 1. ili člankom 9. stavkom 5. zatraže dodatne informacije od države članice u kojoj se planira provesti ili je provedeno strano ulaganje, ta država članica nastoji te informacije, ako su dostupne, dostaviti državama članicama koje su podnijele zahtjev i Komisiji.

4. Prema potrebi, država članica u kojoj se planira provesti ili je provedeno strano ulaganje može od podnositelja zahtjeva za odobrenje ili od bilo kojeg drugog relevantnog poduzetnika zatražiti da dostavi informacije iz stavaka 1. i 3. Zahtjev za informacije može se odnositi na informacije koje su državi članici potrebne kako bi utvrdila je li ispunjen bilo koji od uvjeta iz članka 5. stavka 1. Predmetni poduzetnik mora u roku od 15 kalendarskih dana od zahtjeva dostaviti tražene informacije državi članici u kojoj se planira provesti ili je provedeno strano ulaganje.

5. Država članica u kojoj se strano ulaganje planira provesti ili je provedeno i Komisija mogu od drugih država članica zatražiti da traže informacije od poduzetnika na njihovu državnom području, pod uvjetom da su te informacije relevantne i neophodne za procjenu stranog ulaganja u skladu s člankom 13. Država članica koja primi zahtjev za informacije bez odgode traži od poduzetnika da dostavi te informacije i šalje ih državi članici u kojoj se strano ulaganje planira provesti ili je provedeno i Komisiji, u skladu s postupkom utvrđenim u članku 8. stavku 2. i članku 9. stavku 6., ovisno o slučaju.

6. Država članica obavješćuje Komisiju i druge uključene države članice, ako u iznimnim okolnostima, unatoč svojim najboljim nastojanjima, ne može pružiti

informacije iz stavaka 3., 4. ili 5. Ta država članica mora propisno obrazložiti razloge zbog kojih nije mogla pružiti informacije.

7. Ako informacije nisu dostavljene ili su dostavljene nepotpune informacije, primjedba država članica ili mišljenje Komisije može se temeljiti na informacijama koje su im dostupne.

8. Ako informacije iz stavaka od 1. do 6. potječu od poduzetnika, država članica koja prima informacije od tog poduzetnika provjerava potpunost informacija i poduzima razumne mjere kako bi osigurala točnost informacija prije nego što ih dostavi Komisiji i drugim državama članicama.

Članak 11.

Zajednički zahtjevi u pogledu mehanizama za provjeru kako bi se osigurao učinkovit mehanizam za suradnju

1. Države članice moraju osigurati potrebne resurse te pravna i administrativna sredstva za učinkovito i djelotvorno sudjelovanje u mehanizmu za suradnju.

2. Svaka država članica i Komisija dužne su odrediti kontaktnu točku za mehanizam za suradnju.

3. Države članice moraju osigurati da im rokovi i postupci utvrđeni u njihovim mehanizmima za provjeru omogućuju pružanje potpunih odgovora na zahtjeve Komisije ili drugih država članica za dodatne informacije.

4. Države članice moraju osigurati da njihovi mehanizmi za provjeru omogućuju dovoljno vremena i sredstava za procjenu i najpotpunije razmatranje primjedbi drugih država članica i mišljenja Komisije prije donošenja odluke na temelju provjere. To uključuje pružanje svih potrebnih pravnih sredstava i ovlasti kako bi se razmotrili razlozi za zabrinutost ili vjerojatni učinci koje je druga država članica ili Komisija identificirala u svojoj odluci na temelju provjere ili u bilo kojem drugom relevantnom instrumentu koji joj je na raspolaganju. Ako se strano ulaganje prijavi Komisiji i drugim državama članicama u skladu s člankom 5., mehanizmi za provjeru ne dopuštaju državama članicama da donesu odluku na temelju provjere sve dok ne isteknu rokovi za primjedbe država članica i mišljenja Komisije utvrđeni u članku 8. stavku 3.

5. Države članice moraju osigurati da njihovi zakoni omogućuju ispunjavanje obveza utvrđenih u članku 7. stavcima od 5. do 9.

6. Tijela za provjeru ovlaštena su za istragu, procjenu, odlučivanje i praćenje stranih ulaganja o kojima su obaviještena u skladu s člankom 9. stavkom 7.

7. Ako poduzetnici s poslovnim nastanom u drugim državama članicama moraju postupiti u skladu s mjerama ublažavanja iz odluke na temelju provjere, države članice koje su donijele odluku na temelju provjere surađuju s drugom predmetnom državom članicom ili državama članicama u praćenju i izvršenju odluke na temelju provjere. Države članice dužne su osigurati da imaju sva potrebna pravna sredstva i ovlasti za učinkovito rješavanje posljedica nepostupanja u skladu s mjerama ublažavanja predviđenima u odluci na temelju provjere.

Članak 12.

Povjerljivost razmjene informacija u okviru mehanizma za suradnju

1. Informacije primljene u skladu s postupcima utvrđenima u člancima 5., 7. i 9. upotrebljavaju se samo u svrhu za koju su zatražene, osim ako:

   (a) autor informacija izričito pristane na drugu uporabu; ili

   (b) Sud Europske unije ili sud države članice u kojoj se strano ulaganje planira provesti ili je provedeno zatraži takve informacije u svrhu sudskog postupka.

2. Države članice i Komisija moraju zajamčiti povjerljivost informacija koje pružaju ili primaju u okviru primjene ove Uredbe, u skladu s nacionalnim pravom i pravom Unije. Pri obradi zahtjeva za pristup dokumentima koji su dostavljeni ili primljeni u okviru primjene ove Uredbe, države članice i Komisija suzdržavaju se od otkrivanja informacija koje bi ugrozilo svrhu istraga koje se provode u skladu s ovom Uredbom.

3. Države članice i Komisija moraju osigurati da se klasificiranim podacima dostavljenima ili razmijenjenima u skladu s ovom Uredbom ne umanji stupanj povjerljivosti ili da se s njih ne skine oznaka tajnosti bez prethodnog pisanog pristanka autora.

4. Komisija mora osigurati siguran i šifriran sustav kojim se podupire razmjena informacija među kontaktnim točkama.

POGLAVLJE 4.
STRANA ULAGANJA KOJA BI MOGLA NEGATIVNO UTJECATI NA SIGURNOST ILI JAVNI POREDAK

Članak 13.

Utvrđivanje vjerojatnog negativnog učinka na sigurnost i javni poredak

1. Za potrebe donošenja odluke na temelju provjere u skladu s člankom 14. ili dostavljanja propisno obrazložene primjedbe u skladu s člankom 7. stavkom 1. ili člankom 9. stavkom 7. države članice moraju utvrditi je li vjerojatno da će strano ulaganje negativno utjecati na sigurnost ili javni poredak.

2. Za potrebe izdavanja propisno obrazloženog mišljenja u skladu s člankom 7. stavkom 2. ili 3. ili člankom 9. stavkom 7. Komisija mora utvrditi smatra li da je vjerojatno da će strano ulaganje negativno utjecati na sigurnost ili javni poredak.

3. Pri utvrđivanju je li vjerojatno da će ulaganje negativno utjecati na sigurnost ili javni poredak, države članice ili Komisija osobito razmatraju je li vjerojatno da će predmetno ulaganje negativno utjecati na:

   (a) sigurnost, cjelovitost i funkcioniranje kritične infrastrukture, bilo fizičke ili virtualne; u tom se kontekstu na temelju dostupnih informacija procjenjuje i je li vjerojatno da će strano ulaganje negativno utjecati na otpornost bilo kojeg od kritičnih subjekata utvrđenih na temelju Direktive (EU) 2022/2557 Europskog parlamenta i Vijeća[20] i subjekata obuhvaćenih područjem primjene Direktive (EU) 2022/2555 Europskog parlamenta i Vijeća[21]. U obzir se uzimaju i

[20] Direktiva (EU) 2022/2557 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2022. o otpornosti kritičnih subjekata i o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 2008/114/EZ (SL L 333, 27.12.2022., str. 164., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2557/oj).

[21] Direktiva (EU) 2022/2555 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2022. o mjerama za visoku zajedničku razinu kibersigurnosti širom Unije, izmjeni Uredbe (EU) br. 910/2014 i Direktive (EU)

rezultati koordiniranih procjena sigurnosnih rizika kritičnih lanaca opskrbe na razini Unije provedenih u skladu s člankom 22. stavkom 1. Direktive (EU) 2022/2555 ;

(b) dostupnost kritičnih tehnologija;

(c) neprekinutost opskrbe kritičnim inputima;

(d) zaštitu osjetljivih informacija, uključujući osobne podatke, posebno s obzirom na sposobnost stranog ulagatelja da pristupi takvim osobnim podacima, kontrolira ih i na drugi način obrađuje, ili

(e) slobodu i pluralizam medija, uključujući internetske platforme koje se mogu koristiti za dezinformiranje velikih razmjera ili kriminalne aktivnosti.

4. Pri utvrđivanju je li vjerojatno da će ulaganje negativno utjecati na sigurnost ili javni poredak, države članice ili Komisija uzimaju u obzir i informacije koje se odnose na stranog ulagatelja, uključujući:

(a) je li strani ulagatelj, fizička osoba ili subjekt koji kontrolira stranog ulagatelja, stvarni vlasnik stranog ulagatelja, bilo koje društvo kći stranog ulagatelja ili bilo koja druga stranka u vlasništvu ili pod kontrolom stranog ulagatelja ili koja djeluje u njegovo ime ili prema njegovim uputama bila uključena u strano ulaganje koje je prethodno provjerila država članica i koje nije bilo odobreno ili odobreno samo pod određenim uvjetima; kako bi to utvrdile, države članice i Komisija oslanjaju se na informacije koje su im dostupne, uključujući informacije koje se nalaze u sigurnoj bazi podataka uspostavljenoj u skladu s člankom 7. stavkom 10.;

(b) prema potrebi, razloge zbog kojih se na stranog ulagatelja, fizičku osobu ili subjekt koji kontrolira stranog ulagatelja, na stvarnog vlasnika stranog ulagatelja, bilo koje društvo kći stranog ulagatelja ili bilo koju drugu stranku u vlasništvu ili pod kontrolom stranog ulagatelja ili koja djeluje u ime ili prema uputama stranog ulagatelja primjenjuju Unijine mjere ograničavanja u skladu s člankom 215. UFEU-a;

(c) je li strani ulagatelj ili bilo koje njegovo društvo kći već uključeno u aktivnosti koje negativno utječu na sigurnost ili javni poredak u nekoj državi članici;

(d) je li strani ulagatelj ili bilo koje njegovo društvo kći sudjelovalo u nezakonitim ili kriminalnim aktivnostima, uključujući zaobilaženje Unijinih mjera ograničavanja u skladu s člankom 215. UFEU-a;

(e) je li vjerojatno da će strani ulagatelj, fizička osoba ili subjekt koji kontrolira stranog ulagatelja, stvarni vlasnik stranog ulagatelja, bilo koje društvo kći stranog ulagatelja ili bilo koja druga stranka u vlasništvu ili pod kontrolom stranog ulagatelja ili koja djeluje u njegovo ime ili prema njegovim uputama nastojati ostvariti ciljeve politike treće zemlje ili olakšati razvoj vojnih sposobnosti treće zemlje.

2018/1972 i stavljanju izvan snage Direktive (EU) 2016/1148 (SL L 333, 27.12.2022., str. 80., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2555/oj).

Članak 14.

Odluke na temelju provjere o stranim ulaganjima koja bi mogla negativno utjecati na sigurnost ili javni poredak

1. Ako, uzimajući u obzir kriterije utvrđene u članku 13. i, prema potrebi, s obzirom na primjedbe drugih država članica u skladu s člankom 7. stavkom 1. ili člankom 9. stavkom 7., ili mišljenje Komisije u skladu s člankom 7. stavcima 2. ili 3. ili člankom 9. stavkom 7., država članica u kojoj se planira provesti ili je provedeno strano ulaganje zaključi da bi strano ulaganje moglo negativno utjecati na sigurnost ili javni poredak u jednoj ili više država članica, među ostalim kad je riječ o projektu ili programu u interesu Unije, ona izdaje odluku na temelju provjere kako bi:

   (a) odobrila strano ulaganje na koje se primjenjuju mjere ublažavanja, ili

   (b) zabranila strano ulaganje.

   Odluka na temelju provjere mora biti u skladu s načelom proporcionalnosti i uzeti u obzir sve okolnosti stranog ulaganja.

2. Ako država članica u kojoj se strano ulaganje planira provesti ili je provedeno smatra da su druge mjere u skladu s propisima Unije ili nacionalnim pravom dostupne i primjerene za ublažavanje učinka stranog ulaganja na sigurnost i javni poredak, strano ulaganje odobrava se bez uvjeta.

POGLAVLJE 5.
ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 15.

Međunarodna suradnja

Države članice i Komisija mogu s nadležnim tijelima trećih zemalja surađivati na pitanjima povezanima s provjerom ulaganja iz razloga sigurnosti i javnog poretka.

Članak 16.

Godišnje izvješćivanje na razini Unije

1. Do 31. ožujka svake godine počevši od [dodati datum: prva godina primjene] države članice moraju na povjerljiv način izvijestiti Komisiju o svojim aktivnostima u okviru svojeg mehanizma za provjeru i mehanizma za suradnju u prethodnoj kalendarskoj godini. To izvješće sadrži informacije o:

   (a) broju stranih ulaganja provjerenih nakon zahtjeva za odobrenje i nakon postupka na vlastitu inicijativu;

   (b) broju stranih ulaganja odobrenih uz uvjete i bez njih;

   (c) broju zabranjenih stranih ulaganja, broju stranih ulaganja čiji je zahtjev za odobrenje povučen;

   (d) broju stranih ulaganja prijavljenih mehanizmu za suradnju i broju primjedbi koje je dostavila dotična država članica;

   (e) podrijetlu stranih ulagatelja i sektoru djelatnosti ciljanih stranih ulaganja koja su provjerena, odobrena ili zabranjena;

(f) zbirnom prikazu rizika i osjetljivosti utvrđenih u stranim ulaganjima koji su doveli do odluke na temelju provjere;

2. Na temelju informacija primljenih u skladu sa stavkom 1. i na temelju svoje procjene trendova i kretanja, Komisija Europskom parlamentu i Vijeću dostavlja godišnje izvješće o provedbi ove Uredbe. To se izvješće objavljuje.

Članak 17.

Obrada osobnih podataka

1. Svaka obrada osobnih podataka u skladu s ovom Uredbom provodi se u skladu s Uredbom (EU) 2016/679 i Uredbom (EU) 2018/1725 te samo ako je to potrebno da države članice provjere strana ulaganja i kako bi se osigurala učinkovitost suradnje predviđene ovom Uredbom.

2. Čuvanje osobnih podataka u vezi s provedbom ove Uredbe ograničeno je na vrijeme potrebno za postizanje svrhe u koju su prikupljeni.

Članak 18.

Evaluacija

1. Komisija ocjenjuje funkcioniranje i učinkovitost ove Uredbe pet godina nakon datuma početka njezine primjene i svakih pet godina nakon toga te dostavlja izvješće Europskom parlamentu i Vijeću. Države članice sudjeluju u tom postupku te prema potrebi Komisiji dostavljaju dodatne informacije potrebne za pripremu tog izvješća.

2. Ako se u Komisijinu izvješću preporučuju izmjene ove Uredbe, uz njega se može priložiti zakonodavni prijedlog.

Članak 19.

Delegirani akti

1. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 20. u svrhu izmjene, prema potrebi, popisa projekata ili programa u interesu Unije navedenog u Prilogu I. kako bi se uzelo u obzir donošenje i izmjena propisa Unije koje se odnosi na projekte ili programe u interesu Unije relevantne za sigurnost ili javni poredak.

2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 20. u svrhu izmjene, prema potrebi, popisa tehnologija, imovine, objekata, opreme, mreža, sustava, usluga i gospodarskih djelatnosti od posebne važnosti za interese Unije u području sigurnosti ili javnog poretka navedenog u Prilogu II. kako bi se uzele u obzir promjene okolnosti relevantne za interese Unije u području sigurnosti ili javnog poretka. Konkretno, te se promjene mogu odnositi na:

(a) otpornost lanaca opskrbe od posebne važnosti za interese Unije u području sigurnosti ili javnog poretka;

(b) otpornost infrastruktura od posebne važnosti za interese Unije u području sigurnosti ili javnog poretka;

(c) unapređenje tehnologija od posebne važnosti za Unijine interese sigurnosti ili javnog poretka;

(d) pojavu osjetljivosti povezanih s pristupom osjetljivim informacijama ili drugim oblicima obrade osjetljivih informacija, uključujući osobne podatke, u mjeri u

kojoj bi te osjetljivosti mogle negativno utjecati na interese Unije u području sigurnosti ili javnog poretka; i

(e) nastanak geopolitičke situacije od posebne važnosti za sigurnost ili javni poredak Unije.

Članak 20.

Izvršavanje delegiranja ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji na neodređeno vrijeme počevši od [datum stupanja na snagu temeljnog zakonodavnog akta].

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.

5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

6. Delegirani akt donesen na temelju članka 19. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 21.

Postupak odbora za provedbene akte

1. Komisija je ovlaštena za donošenje provedbenih akata kojima se utvrđuju obrasci za dostavljanje informacija navedenih u članku 10. stavku 1.

2. Provedbeni akti iz stavka 1. donose se u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 22. stavka 2.

Članak 22.

Odbor

1. Komisiji pomaže odbor. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 23.

Stavljanje izvan snage

Uredba (EU) 2019/452 stavlja se izvan snage s učinkom od [datum: 15 mjeseci nakon stupanja na snagu].

Upućivanja na uredbu stavljenu izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu.

Članak 24.

Stupanje na snagu i primjena

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od [datum: 15 mjeseci nakon stupanja na snagu].

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu,

Za Europski parlament	*Za Vijeće*
Predsjednica	*Predsjednik*

ZAKONODAVNI FINANCIJSKI IZVJEŠTAJ

1. OKVIR PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

1.1. Naslov prijedloga/inicijative

1.2. Predmetna područja politike

1.3. Prijedlog/inicijativa odnosi se na:

1.4. Ciljevi

1.4.1. Opći ciljevi

1.4.2. Specifični ciljevi

1.4.3. Očekivani rezultati i učinak

1.4.4. Pokazatelji uspješnosti

1.5. Osnova prijedloga/inicijative

1.5.1. Zahtjevi koje treba ispuniti u kratkoročnom ili dugoročnom razdoblju, uključujući detaljan vremenski plan provedbe inicijative

1.5.2. Dodana vrijednost sudjelovanja Unije (može proizlaziti iz različitih čimbenika, npr. prednosti koordinacije, pravne sigurnosti, veće djelotvornosti ili komplementarnosti). Za potrebe ove točke „dodana vrijednost sudjelovanja Unije" je vrijednost koja proizlazi iz intervencije Unije i koja predstavlja dodatnu vrijednost u odnosu na vrijednost koju bi države članice inače ostvarile same.

1.5.3. Pouke iz prijašnjih sličnih iskustava

1.5.4. Usklađenost s višegodišnjim financijskim okvirom i moguće sinergije s drugim prikladnim instrumentima

1.5.5. Ocjena različitih dostupnih mogućnosti financiranja, uključujući mogućnost preraspodjele

1.6. Trajanje i financijski učinak prijedloga/inicijative

1.7. Planirani načini izvršenja proračuna

2. MJERE UPRAVLJANJA

2.1. Pravila praćenja i izvješćivanja

2.2. Sustavi upravljanja i kontrole

2.2.1. Obrazloženje načina upravljanja, mehanizama provedbe financiranja, načina plaćanja i predložene strategije kontrole

2.2.2. Informacije o utvrđenim rizicima i uspostavljenim sustavima unutarnje kontrole za ublažavanje rizika

2.2.3. Procjena i obrazloženje troškovne učinkovitosti kontrola (omjer troškova kontrole i vrijednosti sredstava kojima se upravlja) i procjena očekivane razine rizika od pogreške (pri plaćanju i pri zaključenju)

2.3. Mjere za sprečavanje prijevara i nepravilnosti

3. PROCIJENJENI FINANCIJSKI UČINAK PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

3.1. Naslovi višegodišnjeg financijskog okvira i proračunske linije rashoda na koje prijedlog/inicijativa ima učinak

3.2. Procijenjeni financijski učinak prijedloga na odobrena sredstva

3.2.1. Sažetak procijenjenog učinka na odobrena sredstva za poslovanje

3.2.2. Procijenjeni rezultati financirani odobrenim sredstvima za poslovanje

3.2.3. Sažetak procijenjenog učinka na administrativna odobrena sredstva

3.2.3.1. Procijenjene potrebe u pogledu ljudskih resursa

3.2.4. Usklađenost s aktualnim višegodišnjim financijskim okvirom

3.2.5. Doprinos trećih strana

3.3. Procijenjeni učinak na prihode

1.

OKVIR PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

1.1. Naslov prijedloga/inicijative

Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o provjeri stranih ulaganja u Uniji i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) 2019/452.

1.2. Predmetna područja politike

Zajednička trgovinska politika / jedinstveno tržište.

1.3. Prijedlog/inicijativa odnosi se na:

☐ **novo djelovanje**

☐ **novo djelovanje nakon pilot-projekta/pripremnog djelovanja**[1]

☒ **produženje postojećeg djelovanja**

☐ **spajanje ili preusmjeravanje jednog ili više djelovanja u drugo/novo djelovanje**

1.4. Ciljevi

1.4.1. Opći ciljevi

Opći je cilj predložene uredbe ojačati sigurnost i javni poredak EU-a u kontekstu izravnih stranih ulaganja i ulaganja stranih ulagatelja putem poduzetnika s poslovnim nastanom u EU-u („strana ulaganja”).

1.4.2. Specifični ciljevi

1. Osigurati pravnu sigurnost za nacionalne mehanizme za provjeru radi zaštite sigurnosti i javnog poretka u mjeri u kojoj se odnose na strana ulaganja kako je definirano u predloženoj uredbi.

2. Povećati usklađenost nacionalnih mehanizama za provjeru, omogućiti učinkovitiju i djelotvorniju provjeru transakcija diljem EU-a i spriječiti fragmentaciju unutarnjeg tržišta zbog znatnih razlika među nacionalnim mehanizmima za provjeru.

3. Zahtijevati od svih država članica da donesu i održavaju mehanizam koji im omogućuje učinkovitu provjeru stranih ulaganja radi zaštite javnog poretka ili sigurnosti.

4. Poboljšati učinkovitost i djelotvornost mehanizma za suradnju između država članica i Komisije u pogledu stranih ulaganja obuhvaćenih predloženom uredbom.

1.4.3. Očekivani rezultati i učinak

Navesti očekivane učinke prijedloga/inicijative na ciljane korisnike/skupine.

Predloženom uredbom revidira se i poboljšava mehanizam za suradnju između država članica i Komisije uspostavljen Uredbom (EU) 2019/452. Novim se pravilima nastoji poboljšati sposobnost EU-a da otkrije strana ulaganja koja bi mogla negativno utjecati na sigurnost ili javni poredak. Očekuje se i da će se omogućiti učinkovitiji i djelotvorniji postupak za procjenu transakcija za koje je potrebno odobrenje na temelju provjere u više država članica.

[1] Kako je navedeno u članku 58. stavku 2. točkama (a) ili (b) Financijske uredbe.

Predložena uredba obvezivat će sve države članice da održavaju mehanizam za provjeru koji im omogućuje učinkovitu provjeru stranih ulaganja radi zaštite javnog poretka ili sigurnosti. Ti mehanizmi za provjeru morat će podupirati sudjelovanje država članica u mehanizmu za suradnju, uključujući sposobnost država članica da u svojim odlukama na temelju provjere uvaže zabrinutost drugih država članica i Komisije u pogledu sigurnosti.

Predloženom uredbom trebala bi se i dalje olakšavati razmjena dobrih primjera iz prakse među državama članicama, među ostalim na sastancima Komisijine stručne skupine za provjeru izravnih stranih ulaganja u EU. To bi trebalo dovesti do daljnjeg usklađivanja nacionalnih pravila o provjerama i njihove provedbe.

Predloženom uredbom trebala bi se nastaviti podupirati međunarodna suradnja sa zemljama izvan EU-a na pitanjima povezanima s provjerom izravnih stranih ulaganja, vodeći računa o povjerljivosti transakcija i povezanih istraga radi provjere.

Općenito se očekuje da će se predloženom uredbom ojačati sigurnost i javni poredak bez odvraćanja stranih ulaganja u EU.

1.4.4. Pokazatelji uspješnosti

Navesti pokazatelje za praćenje napretka i postignuća

Broj država članica s mehanizmom za provjeru koji odgovara zahtjevima utvrđenima u predloženoj uredbi.

Broj transakcija koje se procijene u okviru mehanizma za suradnju u godini dana.

Udio transakcija o kojima su države članice dostavile primjedbe i/ili je Komisija dostavila mišljenje državi članici u kojoj se planira provesti ili je provedeno ulaganje („država članica domaćin”).

Količina i vrsta mjera koje su države članice poduzele u vezi s transakcijama koje bi mogle negativno utjecati na sigurnost ili javni poredak države članice domaćina ili drugih država članica, ili projekte ili programe u interesu EU-a iz razloga sigurnosti ili javnog poretka.

Zbog nepostojanja odgovarajućih metodologija ili makroekonomskih modela nije moguće izmjeriti učinak predložene uredbe (ili provjere izravnih stranih ulaganja općenito) na priljev ulaganja u EU.

U predloženoj uredbi predviđa se godišnje izvješće Komisije Europskom parlamentu i Vijeću o provedbi Uredbe.

1.5. Osnova prijedloga/inicijative

1.5.1. Zahtjevi koje treba ispuniti u kratkoročnom ili dugoročnom razdoblju, uključujući detaljan vremenski plan provedbe inicijative

Predložena uredba izravno će se primjenjivati, ali očekuje se i da će zahtijevati zakonodavne mjere na nacionalnoj razini. Do trenutka pune primjene predložene uredbe (tj. 15 mjeseci nakon stupanja na snagu) sve države članice morat će uspostaviti učinkovite postupke za njezinu provedbu, osobito za provjeru stranih ulaganja na svojem državnom području i za svoje sudjelovanje u mehanizmu za suradnju. Nadalje, sve države članice trebale bi imati pravnu osnovu kako bi uzele u obzir zabrinutost u pogledu sigurnosti drugih država članica i Komisije te, prema potrebi, poduzele mjere za rješavanje te zabrinutosti.

Predložena uredba evaluirat će se u roku od pet godina nakon stupanja na snagu. Evaluacijom će se osobito ispitati je li i u kojoj mjeri predložena uredba doprinijela zaštiti sigurnosti i javnog poretka EU-a.

1.5.2. Dodana vrijednost sudjelovanja Unije (može proizlaziti iz različitih čimbenika, npr. prednosti koordinacije, pravne sigurnosti, veće djelotvornosti ili komplementarnosti). Za potrebe ove točke „dodana vrijednost sudjelovanja Unije" je vrijednost koja proizlazi iz intervencije Unije i koja predstavlja dodatnu vrijednost u odnosu na vrijednost koju bi države članice inače ostvarile same.

Razlozi za djelovanje na razini EU-a (*ex ante*):

Očekuje se da će predložena uredba:

– ostvariti veću dodanu vrijednost nego što bi to mogle države članice pojedinačno,

– povećati djelotvornu zaštitu sigurnosti i javnog poretka od rizika određenih izravnih stranih ulaganja u većoj mjeri nego što bi je države članice pojedinačno mogle povećati,

– obvezati sve države članice da uspostave mehanizam za provjeru i osiguraju usklađenost svojih nacionalnih mehanizama za provjeru. Do toga ne bi došlo bez okvira na razini EU-a.

Očekivana dodana vrijednost EU-a (*ex post*)

Promicanje donošenja i modernizacije nacionalnih mehanizama za provjeru radi zaštite sigurnosti i javnog poretka.

Pružanje informacija relevantnih za sigurnost državama članicama koje ih ne bi imale bez mehanizma za suradnju.

Utjecanje na odluku koju donosi država članica koja provjerava transakciju.

Promicanje konvergencije među državama članicama o tome što može činiti rizik za sigurnost ili javni poredak i o tome kako se procjenjuju rizici za sigurnost ili javni poredak.

Omogućavanje učinkovite provjere transakcija za koje je potrebno odobrenje u više država članica. Stoga bi administrativno opterećenje za poduzeća povezano s postupcima provjere radi izdavanja odobrenja trebalo biti manje, a rokovi relevantnih nacionalnih odluka trebali bi biti bolje usklađeni. Time bi se trebala povećati predvidljivost i pravna sigurnost za strane ulagatelje i poduzeća koja primaju strana ulaganja.

1.5.3. Pouke iz prijašnjih sličnih iskustava

Predloženom uredbom stavila bi se izvan snage i zamijenila postojeća Uredba (EU) 2019/452. Uz nju je priloženo izvješće o evaluaciji u kojem su sažete pouke izvučene iz provedbe postojeće Uredbe.

1.5.4. Usklađenost s višegodišnjim financijskim okvirom i moguće sinergije s drugim prikladnim instrumentima

Ova inicijativa može se u potpunosti financirati preraspodjelom sredstava unutar relevantnih naslova višegodišnjeg financijskog okvira (VFO) za razdoblje 2021. – 2027. Financijski učinak na odobrena sredstva u potpunosti će se pokriti dodijeljenim

sredstvima predviđenima u VFO-u za razdoblje 2021. – 2027. za provedbu Uredbe (EU) 2019/452.

Provedba predložene uredbe bit će u skladu s drugim postupcima obavješćivanja ili odobravanja utvrđenima u pravu Unije te se oni njome ne dovode u pitanje. Uredba je u skladu s mjerama ograničavanja EU-a (sankcijama) koje, na temelju članka 215. UFEU-a, imaju prednost pred drugim uredbama EU-a i mogu zabraniti ili spriječiti odobravanje izravnih stranih ulaganja određenih trećih zemalja ili državljana trećih zemalja.

Tijekom procjene transakcija Komisiji će i dalje koristiti postojeće stručno znanje u svojim službama povezanima sa sektorima obuhvaćenima Uredbom.

1.5.5. Ocjena različitih dostupnih mogućnosti financiranja, uključujući mogućnost preraspodjele

Nije primjenjivo.

1.6. Trajanje i financijski učinak prijedloga/inicijative

☐ **Ograničeno trajanje**

– ☐ na snazi od [DD/MM]GGGG do [DD/MM]GGGG

– ☐ financijski učinak od GGGG do GGGG za odobrena sredstva za preuzimanje obveza i od GGGG do GGGG za odobrena sredstva za plaćanje

☒ **Neograničeno trajanje**

– provedba s početnim razdobljem od 2026.,

– nakon čega slijedi redovna provedba.

1.7. Planirani načini izvršenja proračuna

☒ **Izravno upravljanje** koje provodi Komisija

– ☒ putem svojih službi, uključujući osoblje u delegacijama Unije

– ☐ putem izvršnih agencija

☐ **Podijeljeno upravljanje** s državama članicama

☐ **Neizravno upravljanje** povjeravanjem zadaća izvršenja proračuna:

– ☐ trećim zemljama ili tijelima koja su one odredile

– ☐ međunarodnim organizacijama i njihovim agencijama (navesti)

– ☐ EIB-u i Europskom investicijskom fondu

– ☐ tijelima iz članaka 70. i 71. Financijske uredbe

– ☐ tijelima javnog prava

– ☐ tijelima uređenima privatnim pravom koja pružaju javne usluge, u mjeri u kojoj su im dana odgovarajuća financijska jamstva

– ☐ tijelima uređenima privatnim pravom države članice kojima je povjerena provedba javno-privatnog partnerstva i kojima su dana odgovarajuća financijska jamstva

– ☐ osobama kojima je povjerena provedba određenih djelovanja u području ZVSP-a u skladu s glavom V. UEU-a i koje su navedene u odgovarajućem temeljnom aktu.

– *Ako je navedeno više načina upravljanja, potrebno je pojasniti u odjeljku „Napomene”.*

Napomene

Konačna odluka o bilo kojem stranom ulaganju ostaje odgovornost države članice u kojoj se ulaganje planira provesti ili je provedeno. Komisija će stoga biti odgovorna za osiguravanje usklađenosti država članica s predloženom uredbom, ali država članica u kojoj se strano ulaganje planira provesti ili je provedeno i dalje će biti odgovorna za prijavu transakcija mehanizmu za suradnju i za povezivanje s podnositeljima prijave uključenima u postupak provjere (uključujući pribavljanje informacija potrebnih drugim državama članicama i Komisiji za procjenu transakcije). Nadalje, države članice i dalje će biti odgovorne za odluku o pojedinačnim stranim ulaganjima (odobrenje, uvjetno odobrenje ili zabrana) te za praćenje i izvršenje svojih odluka na temelju provjere.

2. MJERE UPRAVLJANJA

2.1. Pravila praćenja i izvješćivanja

Navesti učestalost i uvjete.

Na temelju Uredbe Komisija će biti obvezna svake godine dostaviti izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o provedbi Uredbe. Uredba će se evaluirati i preispitati pet godina nakon stupanja na snagu. Evaluacijom će se posebno ispitati jesu li i u kojoj mjeri posebni ciljevi doprinijeli zaštiti sigurnosti i javnog poretka u EU-u. Komisija će o nalazima izvijestiti Europski parlament i Vijeće. Ako se u izvješću preporučuju izmjene Uredbe, uz njega se može priložiti odgovarajući zakonodavni prijedlog.

2.2. Sustavi upravljanja i kontrole

2.2.1. Obrazloženje načina upravljanja, mehanizama provedbe financiranja, načina plaćanja i predložene strategije kontrole

Nije primjenjivo.

2.2.2. Informacije o utvrđenim rizicima i uspostavljenim sustavima unutarnje kontrole za ublažavanje rizika

Nije primjenjivo.

2.2.3. Procjena i obrazloženje troškovne učinkovitosti kontrola (omjer troškova kontrole i vrijednosti sredstava kojima se upravlja) i procjena očekivane razine rizika od pogreške (pri plaćanju i pri zaključenju)

Nije primjenjivo.

2.3. Mjere za sprečavanje prijevara i nepravilnosti

Navesti postojeće ili predviđene mjere za sprečavanje i zaštitu, npr. iz strategije za borbu protiv prijevara.

Nije primjenjivo.

3. PROCIJENJENI FINANCIJSKI UČINAK PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

3.1. Naslovi višegodišnjeg financijskog okvira i proračunske linije rashoda na koje prijedlog/inicijativa ima učinak

- Postojeće proračunske linije

Prema redoslijedu naslova višegodišnjeg financijskog okvira i proračunskih linija.

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	Proračunska linija	Vrsta rashoda	Doprinos

	Broj	dif./nedif.[1]	zemalja EFTA-e[2]	zemalja kandidatkinja i potencijalnih kandidata[3]	ostalih trećih zemalja	drugi namjenski prihodi
6	14.20.04.02	Dif.	NE	NE	NE	NE

- Zatražene nove proračunske linije

Prema redoslijedu naslova višegodišnjeg financijskog okvira i proračunskih linija.

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	Proračunska linija	Vrsta rashoda	Doprinos			
	Broj	dif./nedif.	zemalja EFTA-e	zemalja kandidatkinja i potencijalnih kandidata	ostalih trećih zemalja	drugi namjenski prihodi
	Nije primjenjivo		DA/NE	DA/NE	DA/NE	DA/NE

[1] Dif. = diferencirana odobrena sredstva; nedif. = nediferencirana odobrena sredstva.
[2] EFTA: Europsko udruženje slobodne trgovine.
[3] Zemlje kandidatkinje i, ako je primjenjivo, potencijalni kandidati sa zapadnog Balkana.

3.2. Procijenjeni financijski učinak prijedloga na odobrena sredstva

3.2.1. Sažetak procijenjenog učinka na odobrena sredstva za poslovanje

– ☐ Za prijedlog/inicijativu nisu potrebna odobrena sredstva za poslovanje.

– ☒ Za prijedlog/inicijativu potrebna su sljedeća odobrena sredstva za poslovanje:

U milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	Broj	6: Susjedstvo i svijet

GU: TRADE			**2026.**	**2027.**						**UKUPNO**
• Odobrena sredstva za poslovanje										
14.200402 – Vanjski trgovinski odnosi i pomoć za trgovinu	Obveze	(1a)	0,493	0,250						**0,743**
	Plaćanja	(2a)	0,247	0,372						0,619
Nije primjenjivo	Obveze	(1b)								
	Plaćanja	(2b)								
Administrativna odobrena sredstva koja se financiraju iz omotnice za posebne programe[1]										
Nije primjenjivo		(3)								
UKUPNA odobrena sredstva za GU TRADE	Obveze	=1a+1b +3	0,493	0,250						**0,743**
	Plaćanja	=2a+2b +3	0,247	0,372						0,619

[1] Tehnička i/ili administrativna pomoć i rashodi za potporu provedbi programa i/ili djelovanja EU-a (prijašnje linije „BA”), neizravno istraživanje, izravno istraživanje.

• UKUPNA odobrena sredstva za poslovanje	Obveze	(4)	0,493	0,250						**0,743**
	Plaćanja	(5)	0,247	0,372						0,619
• UKUPNA administrativna odobrena sredstva koja se financiraju iz omotnice za posebne programe		(6)								
UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA <TRGOVINA> višegodišnjeg financijskog okvira	Obveze	=4+6	0,493	0,250						**0,743**
	Plaćanja	=5+6	0,247	0,372						0,619

Ako prijedlog/inicijativa utječe na više od jednog naslova za poslovanje, ponovite prethodni odjeljak:

• UKUPNA odobrena sredstva za poslovanje (svi naslovi za poslovanje)	Obveze	(4)	0,493	0,250						**0,743**
	Plaćanja	(5)	0,247	0,372						0,619
UKUPNA administrativna odobrena sredstva koja se financiraju iz omotnice za posebne programe (svi naslovi za poslovanje)		(6)								
UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA 1.–6. višegodišnjeg financijskog okvira (referentni iznos)	Obveze	=4+6	0,493	0,250						**0,743**
	Plaćanja	=5+6	0,247	0,372						0,619

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	**7**	„Administrativni rashodi”

U milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

		2026.	**2027.**						**UKUPNO**
GU: TRADE (sjedište)									
• Ljudski resursi		2,670	2,670						**5,340**

• Ostali administrativni rashodi		0,032	0,032						**0,064**
UKUPNO	Odobrena sredstva	2,702	2,702						**5,404**

		2026.	**2027.**						**UKUPNO**
GU: TRADE (delegacije)									
• Ljudski resursi		0,356	0,356						**0,712**
• Ostali administrativni rashodi									
UKUPNO	Odobrena sredstva	0,356	0,356						**0,712**

		2026.	**2027.**						**UKUPNO**
GU: CNECT									
• Ljudski resursi		0,356	0,356						**0,712**
• Ostali administrativni rashodi									
UKUPNO	Odobrena sredstva	0,356	0,356						**0,712**

		2026.	**2027.**						**UKUPNO**
GU: DEFIS									
• Ljudski resursi		0,356	0,356						**0,712**
• Ostali administrativni rashodi									
UKUPNO	Odobrena sredstva	0,356	0,356						**0,712**

		2026.	2027.						UKUPNO
GU: GROW									
• Ljudski resursi		0,356	0,356						**0,712**
• Ostali administrativni rashodi									
UKUPNO	Odobrena sredstva	0,356	0,356						**0,712**

		2026.	2027.						UKUPNO
GU: FISMA									
• Ljudski resursi		0,178	0,178						**0,356**
• Ostali administrativni rashodi									
UKUPNO	Odobrena sredstva	0,178	0,178						**0,356**

		2026.	2027.	2028.	2029.	2030.	2031.	2032.	UKUPNO
GU: RTD									
• Ljudski resursi		0,178	0,178						**0,356**
• Ostali administrativni rashodi									
UKUPNO	Odobrena sredstva	0,178	0,178						**0,356**

		2026.	2027.						UKUPNO

GU: Pravna služba									
• Ljudski resursi		0,178	0,178						**0,356**
• Ostali administrativni rashodi									
UKUPNO	Odobrena sredstva	0,178	0,178						**0,356**

		2026.	**2027.**						**UKUPNO**
GU: JRC									
• Ljudski resursi		0,178	0,178						**0,356**
• Ostali administrativni rashodi									
UKUPNO	Odobrena sredstva	0,178	0,178						**0,356**

		2026.	**2027.**						**UKUPNO**
GU: ESVD									
• Ljudski resursi		0,178	0,178						**0,356**
• Ostali administrativni rashodi									
UKUPNO	Odobrena sredstva	0,178	0,178						**0,356**

		2026.	**2027.**						**UKUPNO**
GU: COMP									
• Ljudski resursi		0,034	0,034						**0,068**
• Ostali administrativni rashodi									

UKUPNO	Odobrena sredstva	0,034	0,034						**0,068**

		2026.	**2027.**						**UKUPNO**
GU: AGRI									
• Ljudski resursi		0,017	0,017						**0,034**
• Ostali administrativni rashodi									
UKUPNO	Odobrena sredstva	0,017	0,017						**0,034**

		2026.	**2027.**						**UKUPNO**
GU: ENER									
• Ljudski resursi		0,017	0,017						**0,034**
• Ostali administrativni rashodi									
UKUPNO	Odobrena sredstva	0,017	0,017						**0,034**

		2026.	**2027.**						**UKUPNO**
GU: HERA									
• Ljudski resursi		0,017	0,017						**0,034**
• Ostali administrativni rashodi									
UKUPNO	Odobrena sredstva	0,017	0,017						**0,034**

		2026.	2027.						UKUPNO
GU: JUST									
• Ljudski resursi		0,017	0,017						**0,034**
• Ostali administrativni rashodi									
UKUPNO	Odobrena sredstva	0,017	0,017						**0,034**

		2026.	2027.						UKUPNO
GU: SANTE									
• Ljudski resursi		0,017	0,017						**0,034**
• Ostali administrativni rashodi									
UKUPNO	Odobrena sredstva	0,017	0,017						**0,034**

		2026.	2027.						UKUPNO
GU: HOME									
• Ljudski resursi		0,017	0,017						**0,034**
• Ostali administrativni rashodi									
UKUPNO	Odobrena sredstva	0,017	0,017						**0,034**

		2026.	2027.						UKUPNO
GU: MOVE									

• Ljudski resursi		0,017	0,017						**0,034**
• Ostali administrativni rashodi									
UKUPNO	Odobrena sredstva	0,017	0,017						**0,034**

		2026.	**2027.**						**UKUPNO**
GU: SG									
• Ljudski resursi		0,017	0,017						**0,034**
• Ostali administrativni rashodi									
UKUPNO	Odobrena sredstva	0,017	0,017						**0,034**

UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA 7. višegodišnjeg financijskog okvira	(ukupne obveze = ukupna plaćanja)	5,194	5,194						**10,388**

U milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

		2026.	**2027.**	**2028.**	**2029.**	**2030.**	**2031.**	**2032.**	**UKUPNO**
UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA 1.–7. višegodišnjeg financijskog okvira	Obveze	5,687	5,444						11,131
	Plaćanja	5,441	5,566						11,007

3.2.2. Procijenjeni rezultati financirani odobrenim sredstvima za poslovanje

Odobrena sredstva za preuzimanje obveza u milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

Navesti ciljeve i rezultate			Godina **N**		Godina **N+1**		Godina **N+2**		Godina **N+3**		Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja učinka (vidjeti točku 1.6.)						**UKUPNO**	
	REZULTATI																	
⇩	Vrsta[2]	Prosječni trošak	Ne	Trošak	Ne	Trošak	Ne	Trošak	Ne	Trošak	Ne	Trošak	Ne	Trošak	Ne	Trošak	Ukupni broj	Ukupni trošak
SPECIFIČNI CILJ br. 1[3]…																		
— Rezultat																		
— Rezultat																		
— Rezultat																		
Međuzbroj za specifični cilj br. 1																		
SPECIFIČNI CILJ br. 2...																		
— Rezultat																		
Međuzbroj za posebni cilj br. 2																		
UKUPNO																		

[2] Rezultati se odnose na proizvode i usluge koji se isporučuju (npr. broj financiranih studentskih razmjena, kilometri izgrađenih prometnica itd.).

[3] Kako je opisan u točki 1.4.2. „Specifični ciljevi…”.

3.2.3. Sažetak procijenjenog učinka na administrativna odobrena sredstva

– ☐ Za prijedlog/inicijativu nisu potrebna administrativna odobrena sredstva.

– ☒ Za prijedlog/inicijativu potrebna su sljedeća administrativna odobrena sredstva:

U milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

	2026.	**2027.**						**UKUPNO**
NASLOV 7. višegodišnjeg financijskog okvira								
Ljudski resursi	5,162	5,162						**10,324**
Ostali administrativni rashodi	0,032	0,032						**0,064**
Međuzbroj za NASLOV 7. višegodišnjeg financijskog okvira	5,194	5,194						**10,388**

Izvan NASLOVA 7.[1] **višegodišnjeg financijskog okvira**								
Ljudski resursi	Nije primjenjivo							
Ostali administrativni rashodi	Nije primjenjivo							
Međuzbroj Izvan NASLOVA 7. višegodišnjeg financijskog okvira	Nije primjenjivo							

UKUPNO	5,194	5,194						**10,388**

Potrebna odobrena sredstva za ljudske resurse i ostale administrativne rashode pokrit će se odobrenim sredstvima glavne uprave koja su već dodijeljena za upravljanje djelovanjem i/ili su preraspodijeljena unutar glavne uprave te, prema potrebi, dodatnim sredstvima koja se mogu dodijeliti nadležnoj glavnoj upravi u okviru godišnjeg postupka dodjele sredstava uzimajući u obzir proračunska ograničenja.

[1] Tehnička i/ili administrativna pomoć i rashodi za potporu provedbi programa i/ili djelovanja EU-a (prijašnje linije „BA”), neizravno istraživanje, izravno istraživanje.

3.2.3.1. Procijenjene potrebe u pogledu ljudskih resursa

– ☐ Za prijedlog/inicijativu nisu potrebni ljudski resursi.

– ☒ Za prijedlog/inicijativu potrebni su sljedeći ljudski resursi:

Procjenu navesti u ekvivalentima punog radnog vremena

		2026.	**2027.**					
• Radna mjesta prema planu radnih mjesta (dužnosnici i privremeno osoblje)								
20 01 02 01 (sjedište i predstavništva Komisije)		27	27					
20 01 02 03 (delegacije)		2	2					
01 01 01 01 (neizravno istraživanje)								
01 01 01 11 (izravno istraživanje)								
Druge proračunske linije (navesti)								
• Vanjsko osoblje (u ekvivalentu punog radnog vremena: EPRV)[1]								
20 02 01 (UO, UNS, UsO iz „globalne omotnice”)								
20 02 03 (UO, LO, UNS, UsO i MSD u delegacijama)								
XX 01 xx **yy zz** [2]	– u sjedištima							
	– u delegacijama							
01 01 01 02 (UO, UNS, UsO – neizravno istraživanje)								
01 01 01 12 (UO, UNS, UsO – izravno istraživanje)								
Druge proračunske linije (navesti)								
UKUPNO		**29**	**29**					

XX se odnosi na odgovarajuće područje politike ili glavu proračuna.

Potrebe za ljudskim resursima pokrit će se osobljem glavne uprave kojemu je već povjereno upravljanje djelovanjem i/ili koje je preraspoređeno unutar glavne uprave te, prema potrebi, resursima koji se mogu dodijeliti nadležnoj glavnoj upravi u okviru godišnjeg postupka dodjele sredstava uzimajući u obzir proračunska ograničenja.

Opis zadaća:

Dužnosnici i privremeno osoblje	Dužnosnici i privremeno osoblje djelovat će kao kontaktne točke i na pojedinačnoj osnovi analizirati mogu li ulagačke transakcije koje su prijavile države članice negativno utjecati na sigurnost ili javni poredak u više država članica ili u kontekstu osjetljive imovine EU-a. Morat će pratiti spajanja i preuzimanja te *greenfield* ulaganja u gospodarski sektor u nadležnosti njihovih glavnih uprava te će morati obavijestiti Glavnu upravu za trgovinu ako smatraju da bi transakcija mogla negativno utjecati na sigurnost ili javni poredak u više država članica ili u kontekstu osjetljive imovine EU-a. Dužnosnici i privremeno osoblje Glavne uprave za trgovinu bit će zaduženi za upravljanje stručnom skupinom Komisije za provjeru izravnih stranih ulaganja u EU-u i odborom osnovanim Uredbom, praćenje provedbe Uredbe i izvješćivanje o njoj (uključujući obradu godišnjih izvješća država članica i pripremu godišnjeg izvješća Komisije), suradnju sa zemljama izvan EU-a u horizontalnim pitanjima povezanima s provjerom ulaganja i praćenje kretanja u nacionalnoj politici i zakonodavstvu.
Vanjsko osoblje	Nije relevantno.

[1] UO = ugovorno osoblje; LO = lokalno osoblje; UNS = upućeni nacionalni stručnjaci; UsO = ustupljeno osoblje; MSD = mladi stručnjaci u delegacijama.

[2] U okviru gornje granice za vanjsko osoblje iz odobrenih sredstava za poslovanje (prijašnje linije „BA”).

3.2.4. Usklađenost s aktualnim višegodišnjim financijskim okvirom

U prijedlogu/inicijativi:

– ☒ može se u potpunosti financirati preraspodjelom unutar relevantnog naslova višegodišnjeg financijskog okvira (VFO).

– ☐ zahtijeva upotrebu nedodijeljene razlike u okviru relevantnog naslova VFO-a i/ili upotrebu posebnih instrumenata kako su definirani u Uredbi o VFO-u.

– ☐ zahtijeva reviziju VFO-a.

3.2.5. Doprinos trećih strana

U prijedlogu/inicijativi:

– ☒ ne predviđa se sudjelovanje trećih strana u sufinanciranju.

– ☐ predviđa se sudjelovanje trećih strana u sufinanciranju prema sljedećoj procjeni:

Odobrena sredstva u milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

	Godina **N**[1]	Godina **N+1**	Godina **N+2**	Godina **N+3**	Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja učinka (vidjeti točku 1.6.)			Ukupno
Navesti tijelo koje sudjeluje u financiranju								
UKUPNO sufinancirana odobrena sredstva								

3.3.

[1] Godina N je godina početka provedbe prijedloga/inicijative. Umjesto „N” upisati predviđenu prvu godinu provedbe (na primjer: 2021.). Isto vrijedi i za ostale godine.

Procijenjeni učinak na prihode

– ☒ Prijedlog/inicijativa nema financijski učinak na prihode.

– ☐ Prijedlog/inicijativa ima sljedeći financijski učinak:

  – ☐ na vlastita sredstva

  – ☐ na ostale prihode

  – navesti jesu li prihodi namijenjeni proračunskim linijama rashoda ☐

U milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

Proračunska linija prihoda:	Odobrena sredstva dostupna za tekuću financijsku godinu	Učinak prijedloga/inicijative[2]						
		Godina **N**	Godina **N+1**	Godina **N+2**	Godina **N+3**	Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja učinka (vidjeti točku 1.6.)		
Članak …….								

Za namjenske prihode navesti odgovarajuće proračunske linije rashoda.

Ostale napomene (npr. metoda/formula za izračun učinka na prihode ili druge informacije)

[2] Kad je riječ o tradicionalnim vlastitim sredstvima (carine, pristojbe na šećer) navedeni iznosi moraju biti neto iznosi, to jest bruto iznosi nakon odbitka od 20 % na ime troškova naplate.